

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 341 ΔΡΧ. 200

ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΤΗΣ 19 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ

Σαν το κόμμα της πολιτικής ανωμαλίας

Οι μεγάλες ήττες έρχονται συχνά στις στιγμές του θριάμβου. Αυτό ισχύει περισσότερο για στρατούς που χαρακτηρίζονται από έπαρση, όπως είναι οι φασιστικοί. Ο φασιστικός στρατός του Περισσού πίστεψε πως ήρθε η ώρα να γευτεί την πολιτική κυριαρχία του αντιαμερικανισμού μέσα στις μάζες, κυριαρχία που αντανακλά στο βάθος τη δικιά του πολιτικο-ιδεολογική ηγεμονία σ' αυτή τη χώρα εδώ και εικοσιπέντε χρόνια.

Όταν βέβαια μιλάμε για αντιαμερικανισμό σήμερα δεν εννοούμε τον μεταπολεμικό ηρωικό αντιϊμπεριαλισμό των λαών και των καταπιεσμένων εθνών, αλλά τον σοβινισμό των μιλιταριστών αστών ενωμένο με τον μικροαστικό αντικαπιταλισμό της κάθε καθυστέρησης.

Οι σοσιαλφασίστες του Περι-

σού πρέπει να ήταν σίγουροι ότι η σύγκρουση με τη “νέα τάξη” που προετοίμαζαν στις 19 του Νοέμβρη, μέρα άφιξης του “πλανητάρχη” θα κατέληγε σε μια αποθέωση αυτού ακριβώς του αντιαμερικανισμού.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ-ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ
ΤΟΥ “ΜΗ ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΗ”

Είναι βέβαια αλήθεια ότι ο βασικός τους στόχος για τις 19 του Νοέμβρη δεν ήταν αυτός. Ο βασικός τους στόχος που τους τον είχε υποδείξει από καιρό το αφεντικό τους, το Κρεμλίνο, ήταν η όξυνση στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις. Αυτό τον στόχο τον πέτυχαν. Οι φωτιές και τα σπασίματα, η μεγαλόπρηλη εικόνα καταστροφής που σχεδίασαν αυτοί οι επαγγελματίες γερο-προβοκάτορες για το κέντρο της Αθήνας πέτυχαν να ερεθίσουν την αμερικανική κοινή γνώμη και πολιτική τάξη και να στείλουν παντού στον κόσμο το μήνυμα ότι η Ελλάδα είναι η κατ' εξοχήν αντιαμερικανική χώρα. Άλλωστε αυτός ήταν

ο πρώτος στόχος εκείνων που οργάνωσαν και από τις δύο πλευρές αυτή την επίσκεψη.

Τόσο ο Λευκός Οίκος, όσο και η κυβέρνηση Σημίτη – Λαλιώτη οργάνωσαν μια επίσκεψη δίχως να εκπληρούνται οι στοιχειώδεις πολιτικές της προϋποθέσεις επίτηδες για να την εκθέσουν στην προβολή. Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής ότι δεν μπορεί μια κυβέρνηση να καλεί τον ηγέτη των ΗΠΑ όταν το κυβερνητικό κόμμα συμμετέχει ενεργά στον καθεστωτικό αντιαμερικανισμό σε όλα τα ζητήματα, όταν δηλαδή δεν υπερασπίζεται πολιτικά τον επισκέπτη της.

Μια τέτοια επίσκεψη δεν μπο-

ρεί επίσης για τους ίδιους λόγους να την αποδέχεται ούτε ο προσκεκλημένος, δηλαδή ο υποτιθέμενος πλανητάρχης. Ένας πλανητάρχης δεν αναβάλλει το ταξίδι του. Όταν τελικά δεν μπορεί να το πραγματοποιήσει, το ακυρώνει. Κυρίως όμως ένας πλανητάρχης ηγεμονεύει πολιτικά την υποτιθέμενη χώρα “υπήκοο” του. Έτσι δεν χρειάζεται να αδειάσει το κέντρο της πρωτεύουσάς της για να αισθανθεί ασφαλής. Η βασική του ασφάλεια βρίσκεται στην πολιτική του ηγεμονία και πρώτα από όλα στην ηγεμονία του στα ΜΜΕ της δοσμένης χώρας. Είναι λοιπόν φανερό

συνέχεια στη σελ. 3

ΟΑΣΕ:

Η ΔΥΣΗ ΠΑΡΑΛΥΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Αν στα χαρακώματα της δημοκρατικής Ισπανίας το 1936 κρίνονταν το μέλλον της Ευρώπης, σήμερα αυτό κρίνεται στο Γκρόζνι και στην Τσετσενία. Όπως και τότε έτσι και τώρα ο “φιλελεύθερος” δυτικός ιμπεριαλισμός αθρώνει το χιτλερισμό και συνεργεί στη σφαγή των θυμάτων. Αυτό αποδεικνύει η σύνοδος κορυφής του ΟΑΣΕ (Οργανισμός για την ασφάλεια και τη συνεργασία στην Ευρώπη) στις 18 και 19 Νοέμβρη στην Ιστανμπούλ. Οι Δυτικοί ετοίμαζαν μεγαλοπρεπή υπογραφή με τους Ρώσους δύο κειμένων που έρχονται σε κραυγαλέα αντίθεση με τις πράξεις της Ρωσίας στην Τσετσενία: μια συμφωνία για τη μείωση των συμβατικών όπλων που περιορίζει κύρια τη συγκέντρωση ρώσικων όπλων στην περιοχή του Καυκάσου και μια “Χάρτα για την ασφάλεια στον 21ο αιώνα” που είναι ένα εγχειρίδιο μη βίας και σεβασμού του διεθνές δίκαιου για χρήση από τα κράτη του πρώην ανατολικού μπλόκ.

Η Ρωσία γνωρίζοντας την αδυναμία της Δύσης να συγκρουστεί αληθινά μαζί της, αλλά και την υποχρέωση της να βάλει το ζήτημα της Τσετσενίας για να μην γελοιοποιηθεί στους λαούς της, διακήρυξε σε όλους τους τόνους από τα πριν ότι θα διαλύσει τη σύνοδο αν υπήρχε απαίτηση να επέμβει η Δύση στην Τσετσενία. Ο ρώσος υπουργός άμυνας Σεργκέγεφ στο ρόλο του κακού ασφαλίτη υπήρξε πιο οξύς καταγγέλοντας στο όνομα όλων των φαιοκόκκινων ότι οι ΗΠΑ βρίσκονται πίσω από την Τσετσενία και έχουν συμφέρον να αποδυναμώσουν τη Ρωσία. Η υπόλοιπη κουστωδία, είτε σαν ρώσος υπουργός εξωτερικών είτε σαν Γέλτσιν έκαναν πιο διπλωματικές απειλές μιλώντας για “εσωτερικό ζήτημα”. Ένας ξαναζωντανέμος Γέλτσιν εμφανίστηκε σαν νέος Μπρέζνιεφ μέσα στη σύνοδο καταγγέλλοντας τους “τρομοκράτες”. Κατάγγειλε όλους που δεν κατανοούν ότι η Ρωσία εκτελεί χρήσιμο έργο παλεύοντας κατά του “καρκίνου της τρομοκρατίας” που επεκτείνεται πέρα από τα σύνορα. Και τάχθηκε κατά της ιδέας της ανθρωπιστικής

επέμβασης λέγοντας ότι η Δύση δεν έχει κανένα δικαίωμα να ασκεί κριτική στη Ρωσία γιατί είδαμε που οδήγησε αυτή “με την επίθεση κατά της Γιουγκοσλαβίας της οποίας ηγήθηκαν οι ΗΠΑ”. Άφησε αμήχανους τους υπόλοιπους συνέδρους που φρόντισαν να μην τον ενοχλήσουν κάνοντας καθέννας όπως έπρεπε μερικούς διόλου επιθετικούς υπαινιγμούς για την Τσετσενία και μερικές ευγενικές παρατηρήσεις ή συμβουλές για ένα χρήσιμο συμβιβασμό. Μόνο η Γαλλία θεώρησε σωστό να αποστασιοποιηθεί από αυτή τη δουλοπρέπεια και ήταν εκείνη που είχε δεχτεί λίγες μέρες πριν τον υπουργό εξωτερικών της Τσετσενίας Ιλίας Ακχμάντοφ. Ο γάλλος ομόλογος του Υμπέρ Βεντρίν, δύο μέρες πριν τη σύνοδο, υπέδειξε την άρνηση υπογραφής της Χάρτας αν οι Ρώσοι δεν έκαναν καμιά κίνηση για την Τσετσενία στην Ιστανμπούλ. Αμέσως συναίνεσαν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός. Απ' όλες τις ομιλίες εκείνη του Ζακ Σι-

συνέχεια στη σελ. 8

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΜΑΧΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Στις δύο εβδομάδες που πέρασαν από την προηγούμενη ανταπόκρισή μας από τα Λιπάσματα, εξελίχθηκε μια σημαντική μάχη που την έδωσαν οι πιο πρωτοπόροι και μαχητικοί εργάτες των Λιπασμάτων μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας. Επρόκειτο για μια μάχη να μην βγει το Λίπασμα που είχε μείνει μέσα στο εργοστάσιο αν προηγούμενα η Αγροτική Τράπεζα δεν αποζημιώνει τους εργαζόμενους για τη βλάβη που τους προξένησε η απόλυσή τους, έξι μήνες πριν τη συμβατική της υποχρέωση απέναντι στον ΟΑΕΔ.

Δηλαδή η ΑΤΕ είχε αναλάβει το 1997 απέναντι στον ΟΑΕΔ την συμβατική υποχρέωση να απασχολήσει τους εργαζόμενους για 2 χρόνια και 6 μήνες, προκειμένου να επιδοτηθούν οι θέσεις τους εργασίας για δύο χρόνια από τον ΟΑΕΔ. Η εταιρεία έκλεισε όμως το εργοστάσιο ακριβώς στα δύο χρόνια, επειδή έτσι διέταξε ο Λαλιώτης και δεν κράτησε τους εργάτες για ένα ακόμα εξάμηνο, όπως όφειλε.

Από καθαρά νομική άποψη η απαίτηση των εργατών για αποζημίωση από τον εργοδότη τους γι' αυτό το εξάμηνο είχε δυσκολίες γιατί η συμβατική υποχρέωση της ΑΤΕ ήταν απέναντι στον ΟΑΕΔ και όχι απέναντι στους εργάτες, όμως από ηθική άποψη οι εργάτες είχαν δίκιο. Οι εργάτες θιγόντουσαν γι' αυτό το βήμα επειδή το είχαν προϋπολογίσει στα σχέδιά τους, αλλά και επειδή η διακοπή της λειτουργίας του εργοστασίου πριν από αυτό το βήμα, στα τέλη δηλαδή ακριβώς της 2ετίας της επιδότησης έκρυβε και ένα δόλο απέναντί τους. Δηλαδή η εταιρεία ήθελε να εισπράττει την επιδότηση, αλλά να μην εξασφαλίσει τους εργάτες όπως ήταν υποχρεωμένη. Οι εργάτες ωστόσο ζητάνε την αποζημίωση από την εταιρεία εξαιτίας κυρίως του άδικου και βίαιου τρόπου με τον οποίο έκλεισε αυτό το εργοστάσιο δίχως να περάσει σε καμιά διασφάλιση για τους εργάτες. Είναι βέβαια αλήθεια ότι η Διεύθυνση πάλεψε για έ-

να διάστημα δύο χρόνων να ζήσει το εργοστάσιο και πάλεψε μάλιστα μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας ακόμα και σε σύγκρουση με τον Τσιρμούλα τον τελευταίο καιρό. Όταν όμως διαπίστωσε ότι ο Λαλιώτης και η κυβέρνηση γενικά ήταν αποφασισμένοι να το κλείσουν αυτή η Διεύθυνση (δηλαδή η Αγροτική Τράπεζα) υπέκυψε δίχως να εκφράσει την παραμικρή αντίθεση και δίχως να εκθέσει την κυβέρνηση γι' αυτόν τον βάνουσο και αντικοινωνικό τρόπο με τον οποίο έκλεισε το εργοστάσιο. Η ΑΤΕ δηλαδή αποφάσισε να το κλείσει, δίχως να πει ότι πιέστηκε πολιτικά γι αυτό και δίχως να προβάλλει την παραμικρή απαίτηση απέναντι σε μια κυβέρνηση που έκλεινε δίχως ΚΑΝΕΝΑ ανοιχτό λόγο μια μεγάλη βιομηχανία.

Από εκείνη τη στιγμή και πέρα η ΑΤΕ συνεργάστηκε με την κυβέρνηση, με τον Τσιρμούλα και με το Λαλιώτη για το πιο ανώδυνο πολιτικά κλείσιμο του εργοστασίου. Έδωσε μάλιστα αποζημιώσεις με τρόπο ώστε να εκβιάσει τους εργάτες, να τους διασπάσει με τους υπαλλήλους και να τους υποχρεώσει να υπογράψουν αμέσως τις απολύσεις τους. Το χειρότερο είναι ότι προσέλαβε μερικούς σε συνεργασία με τον Τσιρμούλα, ο οποίος αποδυνάμωσε έτσι τη μαχητική πτέρυγα των εργατών. Τέλος, υποσχέθηκε προσλήψεις και άλλων εργατών που θα άδειαζαν το εργοστάσιο από Λίπασμα, πάλι σε συνεργασία με τον Τσιρμούλα, για να τελειώσει έτσι το εργοστασιακό κίνημα μέσα στη διάσπαση και τη διάλυση.

Έτσι οι μαχητικοί εργάτες και η Επιτροπή Σωτηρίας έριξαν τη γραμμή να πιαστεί η πύλη του εργοστασίου και να μη φύγει το Λίπασμα. Η κλίκα Τσιρμούλα και το ψευτοΚΚΕ δεν τόλμησαν να βγουν ανοιχτά και να καταγγείλουν αυτή την απόπειρα των εργατών να διεκδικήσουν ότι μπορούν και να φτιάξουν μια νέα μαχητική συσπείρωση. Όμως διαχώρισαν τη θέση τους, ο μεν Τσιρμούλας ανοιχτά, το δε ψευτοΚΚΕ ύπουλα, όπως πάντα.

Η πύλη του εργοστασίου α-

ποκλείστηκε για μια βδομάδα από την Πέμπτη 11 του Νοέμβρη ως την Πέμπτη 18 Νοέμβρη, αλλά όχι με συνεχή τρόπο. Οι αγωνιζόμενοι εργάτες και η Επιτροπή Σωτηρίας επεδίωξαν να συσπειρώσουν το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό εργαζόμενων προκειμένου το κλείσιμο να γίνει οριστικό οπότε και να μετατραπεί σε σοβαρό συνδικαλιστικό και πολιτικό ζήτημα. Μόνο έτσι η εταιρεία θα μπορούσε να υποκύψει προκειμένου να πουλήσει ένα Λίπασμα αξίας 4,5 δις δραχμών. Είναι γεγονός ότι και με τους αποκλεισμούς κάθε μέρας που διαρκούσαν περίπου 4 ώρες και στους οποίους συμμετείχαν μέχρι 25 εργαζόμενοι η εταιρεία ταραχτήκε, παρέλαβε τα αιτήματα και αναγνώρισε σαν συνομιλητή της τους εργαζόμενους και όχι το σωματείο του Τσιρμούλα ο οποίος είχε στο μεταξύ εξαφανιστεί.

Όλοι ήξεραν ότι αυτοί που έκλειναν την Πύλη είχαν την έγκριση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζόμενων. Όμως από την άλλη μεριά αυτή η πλειοψηφία δεν μπορούσε να βρίσκεται διαρκώς στην Πύλη. Ο βαθύτερος λόγος ήταν ότι ήδη η απογοήτευση είχε προχωρήσει βαθιά με την απομόνωση του αγώνα και κυρίως με την προδοσία του Τσιρμούλα. Κάτω από τέτοιες συνθήκες, δηλαδή ουσιαστικά με ένα διασπασμένο σωματείο και με τέτοια απομόνωση ήταν πολύ δύσκολο στους εργαζόμενους να αντέξουν την αστυνομική πίεση που ασκήθηκε από την πρώτη σχεδόν στιγμή του αποκλεισμού. Η εταιρεία δηλαδή ζήτησε τη συνδρομή της αστυνομίας για να απελευθερώσει την Πύλη. Η αστυνομία με τοπικές δυνάμεις πάντα, εμφανιζόταν κάθε φορά που αδυνάτιζε η φύλαξη και ανακοίνωνε ότι θα προχωρήσει σε συλλήψεις μετά από εισαγγελική εντολή. Το βασικό αστυνομικό επιχείρημα ήταν ότι το σωματείο δεν καλύπτει τον αποκλεισμό, πράγμα που διαβεβαίωνε διαρκώς προκλητικά το χειρότερο στοιχείο του ΔΣ και δεξί χέρι του Τσιρμούλα, ο Εξωμερίτης. Επίσης οι εκπρόσωποι της εταιρείας διαβεβαίωναν την αστυ-

νομία για το ίδιο. Κάτω από τέτοια πίεση ήταν αδύνατο ο αποκλεισμός να είναι μαζικός. Οι εργαζόμενοι δεν ήταν διατεθειμένοι για σύγκρουση με την αστυνομία και πιο πολύ με τα δικαστήρια δίχως ευρύτερη υποστήριξη και με το διαρκές πινάκιο χτύπημα από τα μέσα.

Έτσι ο αποκλεισμός σταμάτησε την Πέμπτη 18 του μήνα μέρα γενικής συνέλευσης (ή καλύτερα συγκέντρωσης). Εκείνη τη μέρα οι πιο συνειδητοί εργάτες της μάχης της Πύλης και φίλοι της Επιτροπής Σωτηρίας μπόρεσαν να δώσουν για πρώτη φορά μια μεγάλη σύγκρουση με τον Τσιρμούλα και την κλίκα του και να τους συντρίψουν συνδικαλιστικά και ηθικά. Ανέπτυξαν την επιχειρηματολογία τους για την προδοσία του αγώνα, κάλεσαν σε περιφρούρηση της Πύλης τους συγκεντρωμένους και ομιά τον Τσιρμούλα να παραιτηθεί αν "έχει τσίπα". Αυτός ήταν πελιδνός και θα μπορούσε ακόμα και να προηλαστούσε αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν συγκρατούσαν τους πιο θερμότερους.

Ήταν πραγματικά το ξεσκάσμα αυτής της συμμορίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην ίδια αυτή συγκέντρωση στην οποία συμμετείχαν περίπου 120 εργαζόμενοι υπέγραψαν 90 υπέρ μιας καταγγελίας στον ΟΑΕΔ και κατά της εταιρείας που είχαν συγκεντρώσει οι Αγωνιζόμενοι εργάτες και η Επιτροπή Σωτηρίας.

Το ψευτοΚΚΕ είχε πάρει μια ενδιάμεση στάση και προκάλεσε έναν ουρανομήκη καγχαισμό όταν την ώρα που έριχναν οι εργαζόμενοι την πρόταση για μαζικό αποκλεισμό της Πύλης, οι άνθρωποι του προτειναν συμμετοχή στην πορεία κατά του Κλίντον!

Πάντως ο αποκλεισμός της Πύλης δεν μπορούσε να συνεχιστεί από την ώρα που ο Τσιρμούλας και σ' αυτή την συγκέντρωση δήλωσε ότι το ΔΣ δεν τον καλύπτει. Αυτή ήταν η τελευταία σημαντική του προδοσία. Ως το μεσημέρι της ίδιας μέρας στην Πύλη δεν έμειναν περισσότερα από 10 άτομα ώστε να αντέξουν μια νέα αστυνομική πίεση που εκδηλώθηκε αυτή τη φορά με τον

πιο υψηλόβαθμο εκπρόσωπο της αστυνομίας του Πειραιά. Οι προδότες λειτουργούσαν πια σαν συνεργάτες της αστυνομίας.

Η υποχώρηση στο κίνημα της Πύλης φάνηκε σε αρκετούς εργάτες αρχικά σαν το τέλος όλης της μάχης. Όμως αποδείχτηκε ότι υπάρχουν μέσα στην εργατική τάξη ανεξάντλητες δυνάμεις. Οι μαχητικοί εργάτες και η Επιτροπή Σωτηρίας συσπειρώνονται μετά τις 18 του Νοέμβρη ξανά και εκπονούν ένα μακρόχρονο πλάνο δράσης που θα περιλαμβάνει την πάλη για να μην χοροπηδάνε ανένδοτοι οι Τσιρμούλες στο υπό διάλυση εργοστάσιο προσλαμβάνοντας τους δικούς τους, την πάλη για αποκατάσταση όπως υποσχέθηκαν κατά καιρούς οι κατεδαφιστές, και τέλος την πάλη για να μη συνεχιστεί η κατεδάφιση και σε άλλα εργοστάσια του Πειραιά.

Στα Λιπάσματα αναδείχθηκε μια εργατική βιομηχανική πρωτοπορία του Πειραιά ύστερα από πολλά χρόνια που δεν είναι διατεθειμένη να εξαφανιστεί από το προσκήνιο.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
 Χαλκοκονδύλη 35
 5ος όροφος
 Τ.Θ. 8371
 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
 Τηλ.-Φαξ. 5232553
 Ετήσια συνδρομή: 5.000
 Εξαμηνιαία: 2.500

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ

συνέχεια από τη σελ. 1

ότι όταν ο επισκέπτης θα αδειάσει το κέντρο της πρωτεύουσας για να περάσει, θα γίνει πιο αντιπαθής στη χώρα και πιο εύκολος στόχος στα πραγματικά ηγεμονικά ΜΜΕ που τον κατηγορούν για διεθνή δικτάτορα.

Για όσους έχουν μάτια να δουν, απλά αποδείχτηκε ότι ο πλανητάρχης δεν ήταν πλανητάρχης και ότι ο πρωθυπουργός δεν ήταν φιλοαμερικάνος.

Αυτά όλα ήταν γνωστά στους σοσιαλφασίστες του Περισσού και από κάθε άποψη προσχεδιασμένα.

Κι όμως το κόμμα αυτό δέχτηκε τη μεγαλύτερη ως τα τώρα πολιτική του ήττα καθώς την ίδια τη μέρα της επίσκεψης, και ενώ διατηρούσε την πολιτική πρωτοβουλία, βρέθηκε στη θέση του κυνηγημένου, αμυνόμενου και αντιπαθί, του μοναδικού παράγοντα πολιτικής ανωμαλίας σ' αυτή τη χώρα.

Το ψευτοΚΚΕ είχε σχεδιάσει τα επεισόδια με στρατιωτικά και πολιτικά τέλειο τρόπο, έτσι ώστε να μη μείνει εκτεθειμένο. Με μια μαζική ομάδα κρούσης θα επιχειρούσε τη ρήξη με την αστυνομία, η αστυνομία θα απαντούσε με βροχή από δακρυγόνα και μέσα στο κομπούζιο οι σπαζοτσαμάκηδες του εξαρχειώτικου αναρχισμού, κατάλληλα διαβρωμένοι και καθοδηγημένοι θα ανελάμβαναν το πιο θεαματικό και τηλεοπτικό στοιχείο της προβοκάτιας δίνοντάς της τον παγκόσμιο χαρακτήρα: Το ψευτοΚΚΕ θα κατήγγειλε τότε τους "γνωστούς αγνώστους πράκτορες της φιλοδυτικής κυβέρνησης και των αντίστοιχων μυστικών υπηρεσιών" σαν υπεύθυνους των σπασμάτων που τάχα χάλασαν τον μαζικό χαρακτήρα της αντίστασης, ενώ το ίδιο θα έκαναν όλοι οι φαιοί του αντιαμερικάνικου μετώπου.

Τα πράγματα εξελίχθηκαν ακριβώς έτσι. Όμως σύσσωμη σχεδόν η κοινή γνώμη και οι έγκυροι πολιτικοί σχολιαστές, έδειξαν αμέσως το ψευτοΚΚΕ σαν τον πολιτικά υπεύθυνο μιας αντικειμενικής προβοκάτιας. Κανείς δεν χαιρέτησε την "αντίσταση του λαού", κανείς δεν καταράστηκε τον "Αδόλφο Κλίντον- τον μεγάλο Σατανά". Όλοι έστρεψαν τα μάτια τους στο ψευτοΚΚΕ που κατασυγχισμένο ψέλλιζε παντού τις ίδιες έτοιμες από τα πριν δικαιολογίες.

Τι πήγε στραβά γι' αυτούς;

Σε πρώτο επίπεδο ήταν τα ίδια τα συγκεκριμένα στοιχεία της σύγκρουσης. Σε δεύτερο επίπεδο ήταν η μακρόχρονη πείρα του ελληνικού λαού γύρω από τη συμπεριφορά και το χαρακτήρα αυτού του κόμματος. Σε τρίτο επίπεδο ήταν η μισή πολιτική γραμμή αυ-

τού του κόμματος, ή αλλιώς ο συνωμοτικός του χαρακτήρας.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

Την ίδια μέρα το βράδυ ο αληθινός αρχηγός του ψευτοΚΚΕ, ο σκοτεινός Κολοζόφ, μιλώντας στους δημοσιογράφους του ΜΕΓΑ, που του έκαναν ολομέτωπη επίθεση, ισχυρίστηκε ότι η κεφαλή της πορείας δεν είχε σ' αλήθεια στόχο να προχωρήσει σε μια σύγκρουση με την αστυνομία και να βαδίσει στην πρεσβεία, αλλά να δείξει ότι δεν δεχόταν την αστυνομική απαγόρευση και να δώσει μια ακόμα ευκαιρία στην κυβέρνηση να υποχωρήσει. Σαν απόδειξη του ισχυρισμού του έφερε το γεγονός ότι μόλις απωθήθηκαν οι διαδηλωτές δεν γύρισαν να ανασυνταχθούν και να δώσουν ουσιαστική σύγκρουση, αλλά υποχώρησαν και διαλύθηκαν.

Αυτός ο ισχυρισμός του Κολοζόφ αντί να ελαφρύνει το ψευτοΚΚΕ, το ξεσκεπάσει παραπέρα ακόμα και στη μικροαστική βάση του. Γιατί αυτός σημαίνει ότι το ψευτοΚΚΕ δεν ήθελε να δώσει έστω μια αληθινή "ηρωική μάχη" με τις αστυνομικές δυνάμεις που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στην υπηρεσία του "πλανητάρχη" και να έχει τραυματίες ή και νεκρούς, αλλά μόνο να προκαλέσει πολιτικό πρόβλημα. Αλλά αυτό δεν θα το προκαλούσε μια ψευτοσύγκρουση λίγων δευτερολέπτων που θα οδηγούσε μάλιστα σε διάλυση ή αποχώρηση τους διαδηλωτές. **Το πολιτικό πρόβλημα θα μπορούσε να το προκαλέσει μόνο αυτό που έγινε τελικά, δηλαδή οι φωτιές και οι καταστροφές μεγάλης κλίμακας.**

Το ψευτοΚΚΕ καταδίκασε τις φωτιές σαν προβοκάτια, αλλά θεώρησε θετική την όλη βραδιά λέγοντας ότι το βασικό σ' αυτήν δεν ήταν οι βανδαλισμοί, αλλά η βία της κυβέρνησης και έμμεσα η "βία του πλανητάρχη" πάνω στους διαδηλωτές. Ο Κολοζόφ μάλιστα επέμεινε ότι ακόμα και αν το κόμμα του ήξερε αυτή την εξέλιξη θα έπρεπε οπωσδήποτε να επιχειρήσει να πραγματοποιήσει την πορεία.

Όμως για το λαό το βασικό της νύχτας της 19 του Νοέμβρη ήταν οι φωτιές και οι καταστροφές και όχι η βία πάνω στο ψευτοΚΚΕ. Για το λαό, όπως και για κάθε πολιτικά κατατοπισμένο άνθρωπο στον πλανήτη το βασικό εκείνης της νύχτας ήταν αυτό που θα έβγαине στην παγκόσμια ειδησεογραφία σαν πολιτικό γεγονός και αυτό ήταν οι καταστροφές και οι φωτιές που πλαισίωσαν μια γενική αντιαμερικάνικη διαδήλωση και μια ανάλογη πολιτική ατμόσφαιρα. Για το λαό η σύγκρουση του ψευτοΚΚΕ με την αστυνομία

δεν ήταν η αντίθετη πλευρά από τις φωτιές, αλλά ήταν το σύνθημα και ο καταλύτης τους.

Στη στάση του ψευτοΚΚΕ που έκανε τον άσχετο και το θύμα των "γνωστών αγνώστων" η κοινή γνώμη είδε μόνο απύθμενη υποκρισία. Γιατί όλοι ξέρουν πια σ' αυτή τη χώρα τι σημαίνει σύγκρουση με την αστυνομία, οποιαδήποτε σύγκρουση και μάλιστα προαναγγεμένη. Σημαίνει τον παράδεισο του σπαζοτσαμάκικου αναρχισμού. Το ψευτοΚΚΕ συνετρίβη από την ώρα που ισχυρίστηκε ότι ήταν υπόθεση της αστυνομίας η περιφρούρηση της πορείας από τους "γνωστούς - αγνώστους". Οι πάντες ξέρουν ότι οι γνωστοί - αγνώστοι είναι ένα ολόκληρο πολιτικό ρεύμα και το ρεύμα αυτό έχει συλληφθεί ως τα τώρα δυο φορές, μια με ύπουλο τρόπο, όταν το ψευτοΚΚΕ συνεργάστηκε με την αστυνομία και της παρέδωσε την αναρχική ουρά της πορείας του Πολυτεχνείου του 1998, και μια άλλη πριν από λίγα χρόνια όταν ο Πρύτανης φίλος του ψευτοΚΚΕ πάλι παρέδωσε 500 αναρχικούς του Πολυτεχνείου στην αστυνομία.

Το ψευτοΚΚΕ πρόβαλε σαν επιχείρημα για την παντοδυναμία της αστυνομίας το γεγονός ότι στη φετινή πορεία της 17 του Νοέμβρη τάχα η αστυνομία περιφρούρησε τους "γνωστούς - αγνώστους", οπότε κανένα επεισόδιο δεν έγινε δυνατό. Όμως στις 17 του Νοέμβρη το ψευτοΚΚΕ ήταν σε ενόχληση, σαν στρατός εννοούμε, με την αστυνομία και όχι σε σύγκρουση. Το ψευτοΚΚΕ είναι εκείνο που δείχνει με τη στάση του τους πολιτικούς συσχετισμούς στον αναρχισμό, πέρα από τον πλήρη έλεγχο που ασκεί σε αυτόν μέσα σε μια ομαλή κνίτικη πορεία στο κέντρο της Αθήνας.

Δεν ήταν η αστυνομία αλλά το ψευτοΚΚΕ που ήθελε την ομαλότητα στις 17 του Νοέμβρη και δεν την ήθελε στις 19. Η αστυνομία του "Κλίντον" δεν μπορούσε να θέλει τα επεισόδια ούτε στις 17 ούτε στις 19 του Νοέμβρη. Όμως επεισόδια κλίμακας στις 17 θα έφερναν το ψευτοΚΚΕ σε πλήρη αδυναμία στις 19. Μόνο το να κατεβεί στο δρόμο μετά από δύο μέρες πατώντας πάνω σε αποκαΐδια, θα έφτανε για να το χαρακτηρίσουν οι πάντες σαν τον αδιαμφισβήτητο προβοκάτορα. **Η ήσυχη 17 του Νοέμβρη ήταν λοιπόν το άλλοθι της ανώμαλης 19 του Νοέμβρη και η προετοιμασία της.**

Το ψευτοΚΚΕ θα μπορούσε να θολώσει τα νερά μόνο αν μπορούσε να φανεί στο λαό σαν εκείνη η πολιτική δύναμη ομαλότητας που για πρώτη φορά προβοκαρίστηκε από τους κάποιους προβοκάτορες της αστυνομίας. Αλλά το ψευ-

τοΚΚΕ δεν έχει πέσει από τον ουρανό. Έχει μια εξαιρετικά αμαρτωλή πορεία στην τελευταία δεκαετία. Αυτή είναι η αδυναμία του στο δεύτερο επίπεδο που προαναφέραμε.

Ο ΑΝΕΝΤΙΜΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Το ψευτοΚΚΕ στη συνείδηση του λαού δεν είναι σε μετωπική αντίθεση με τον σπαζοτσαμάκικο αναρχισμό, αλλά είναι σε μια σχέση στρατηγικής ενότητας μαζί του, ενότητας που διαπερνιέται και από αντιθέσεις. Οι σπασματίες κάνουν στο βάθος πιο θεαματικά αυτό που κάνει το ψευτοΚΚΕ διακριτικά.

Όταν το ψευτοΚΚΕ κλείνει τους δρόμους ταλαιπωρεί την πλατιά μάζα στην ύπαιθρο και στην πόλη καθώς την κρατάει όμηρο. Σε τέτοιες περιπτώσεις έχει γενικά μαζί του τον σπαζοτσαμάκικο αναρχισμό. Μόνο που αυτός ο αναρχισμός αντί να μένει στο να ταλαιπωρεί μέτρια την πλατιά μάζα επιτίθεται βίαια στα πιο εκτεθειμένα τμήματα της. Έτσι για παράδειγμα καταστρέφει τις βιτρίνες των μικροαστών και κάθε δημόσια ιδιοκτησία έχοντας την ίδια σοσιαλφασιστική αντίληψη: ότι δηλαδή όλες οι τάξεις στον ένα ή τον άλλο βαθμό, αλλοτριωμένες ή συμμετοχές, είναι συνένοχες του μεγαλοαστικού εγκλήματος ή του ιμπεριαλιστικού εγκλήματος της "νέας τάξης".

Για το λαό ο προβοκάτορας αναρχισμός κινείται μεν με αντιθέσεις αλλά κινείται δίπλα ή στα απόνερα του κόμματος του Περισσού. Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τη μεγάλη τους φαιοκόκκινη ενόχληση στο περσινό αντιδραστικό μαθητικό κίνημα, ή προηγούμενα σε εκείνο του ΑΣΕΠ, ούτε την μεγάλη τους συμμαχία την εποχή της κάθαρσης, όταν ο μικρός τραμπούκος έκαιγε για λογαριασμό του μεγάλου και αυτός εδώ, είτε τον καταδίκαζε είτε του κατέθετε στεφάνια, όποτε του χρειαζόταν (Καλτεζάς). Άλλωστε η ίδια η έκφραση "γνωστός - αγνώστος" είναι προϊόν της ανάγκης του σοσιαλφασισμού, άλλοτε να καταδικάζει τους ίδιους ανθρώπους για προβοκάτορες και άλλοτε να τους χρησιμοποιεί σαν συμμάχους. Ο "γνωστός - αγνώστος" είναι προβοκάτορας όταν είναι άγνωστος. Όταν όμως συλληφθεί γίνεται είτε "αγωνιστής νεολαίος" οπότε απελευθερώνεται, είτε έχει συγκρουστεί προηγούμενα απ' ευθείας με το ψευτοΚΚΕ, οπότε μένει ένας αναρχοφασίστας και περνάει από δίκη. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν "γνωστοί - αγνώστοι". Υπάρχει ο σπασματίας αναρχισμός που έχει σαν τέτοιος γαλουχηθεί ιδεολογικά και προστατευτεί πολιτικά από τον

νόμιμο και καθεστωτικό σοσιαλφασισμό.

Ο ελληνικός λαός μπορεί να μην τα κατανοεί σε βάθος όλα αυτά, αλλά τα νιώθει μέσα από την πείρα του της σύνθετης και πολύχρονης αντιπολιτευτικής ιστορίας. Πάνω από όλα ο λαός ξέρει ότι όταν πέσει το πρώτο δακρυγόνο, το λόγο έχει η μολότοφ. **Στις 19 του Νοέμβρη όλοι είδαν και κατάλαβαν ότι το πρώτο δακρυγόνο έπεσε επειδή έτσι αποφάσισε το ψευτοΚΚΕ.** Το ψευτοΚΚΕ θα μπορούσε να έχει διασωθεί στις 19 του Νοέμβρη, μόνο αν μπορούσε να δώσει θύματα σε μια μαζική, πολύωρη και δραστήρια σύγκρουση με την αστυνομία στο κέντρο της Αθήνας. Όμως αυτό ούτε μπορούσε, ούτε ήθελε να το κάνει.

Και ερχόμαστε εδώ στο τρίτο, στο βαθύτερο επίπεδο της αδυναμίας του που είναι η καλυμμένη και μισή του πολιτική γραμμή.

Η ΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΙΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Το ψευτοΚΚΕ νικήθηκε στις 19 του μήνα πρώτα απ' όλα γιατί ο λαός δεν ήθελε μια βίαιη πολιτική αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ. Ο αντιαμερικανισμός έχει περάσει στις μάζες, αλλά λίγοι είναι διατεθειμένοι να συμμετέχουν σε έναν πολιτικό πόλεμο με τις ΗΠΑ, ιδιαίτερα δίχως να βλέπει το αντίστοιχο φιλικό ισχυρό διεθνές στρατόπεδο. Το ψευτοΚΚΕ κάνει το λαό να φοβάται και να απεχθάνεται τις ΗΠΑ. Οι ίδιες οι ΗΠΑ, αν και είναι υπερδύναμη σε πτώση, με τον ηγεμονισμό τους και τις αυταπάτες τους, ιδιαίτερα με την πολιτική τους της θρασύτητας ανάμειξης στα εσωτερικά των άλλων χωρών, βοηθάνε σ' αυτή την εικόνα. Όμως ο κόσμος εδώ ξέρει ότι δεν είναι αυτή η υπερδύναμη που τον στραγγαλίζει στην καθημερινή του ζωή. Ο ελληνικός λαός διδάσκεται από τους ρωσόφιλους να απεχθάνεται τις ΗΠΑ, όχι για τον πραγματικό τους ιμπεριαλισμό και ηγεμονισμό, αλλά βασικά γιατί δεν είναι ένας καλός και έντιμος ενδιάμεσος και προστάτης ιμπεριαλισμός σε σχέση με την Τουρκία. Άρα για να ξεκινήσουν έναν πολιτικό πόλεμο με τις ΗΠΑ οι μάζες θα έπρεπε συγκεκριμένα και ζωντανά να δουν την Τουρκία να απειλεί την ύπαρξή τους, προφανώς μέσα σε έναν αληθινό πόλεμο και σ' αυτόν τον πόλεμο να δουν τις ΗΠΑ σαν φίλο της Τουρκίας. Όμως αυτό δεν συμβαίνει. Κανένας λαός δεν βγαίνει από τη σχετική ησυχία του, ή τη σχετική του ειρήνη, αν κάποιος υπαρκτός ή ανύπαρκτος εχθρός δεν τον βγάλει με τη βία από αυτήν. Τότε μόνο θα είναι διατεθειμένος για περιπέτειες.

Άλλωστε ακόμα κι αν είχε φτάσει ο λαός σε ένα τέτοιο "ζωτικό" μίσος για τις ΗΠΑ δεν θα έφτανε στο σημείο να διώξει από την χώρα του τον πρόεδρο των ΗΠΑ, ή να τον ταπεινώσει αν δεν είχε ύστερα από αυτό ελπίδες νί-

συνέχεια στη σελ. 7

Η ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΕΠΙΤΑΧΥΝΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝ

Στις 19 Νοέμβρη, ημέρα επίσκεψης του Κλίντον στην Ελλάδα, το ψευτοΚΚΕ θέλησε να πραγματοποιήσει μία μαζική αντιαμερικανική πορεία στην οποία θα είχε ηγεμονική θέση. Οι αριθμοί όμως αυτών που συμμετείχαν άφησαν γυμνό ένα πραξικόπημα όπου το ψευτοΚΚΕ είχε ηγεμονική θέση και μέσα από το οποίο αυτό αποκαλύφθηκε σαν κεντρικός παράγοντας ανωμαλίας στη χώρα.

Την αποτυχία των εκδηλώσεων φανέρωνε η διάσπαση των δυνάμεων που συμμετείχαν σ' αυτές. Ενώ, η αντιαμερικανική πλατφόρμα είναι κοινή σε όλο σχεδόν τον πολιτικό κόσμο, έγιναν τρεις διαφορετικές συγκεντρώσεις. Η μία ήταν στο Σύνταγμα όπου βρίσκονταν το ψευτοΚΚΕ, το ΔΗΚΚΙ, το ΠΑΜΕ (το μέτωπο του ψευτοΚΚΕ) και η ΑΚΟΑ. Η άλλη ήταν στην πλατεία Κάνιγγος όπου βρίσκονταν η Νεολαία του ΣΥΝ, η Νεολαία του ΠΑΣΟΚ, η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Κούρδικο Λαό, και το Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο στην Τουρκία και το Κουρδιστάν (DHKC). Η τελευταία ήταν στα Προπύλαια όπου μαζεύτηκαν οι υπόλοιποι "επαναστάτες" από το συρφετό της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς.

Όλοι μαζί σύμφωνα με τις εκτιμήσεις τις αστυνομίας ήταν 6.000. Δηλαδή, ήταν μία πανωλεθρία.

Ο πολιορκητικός κριός ήταν το ψευτοΚΚΕ που είχε ανακοινώσει ότι "θα σπάσει τα μπλόκα". Όταν η πορεία του ψευτοΚΚΕ έφθασε στην απαγορευμένη ζώνη, η Παπαρρήγα ξεκίνησε διαπραγματεύσεις με τον Χρυσοχοϊδή ζητώντας να φθάσει η πορεία στην αμερικανική πρεσβεία. Ο Χρυσοχοϊδης μιλούσε ώρα με την Παπαρρήγα, αρνούμενος να ξεκαθαρίσει από την αρχή, ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει η πορεία, σαν να μην υπήρχε κυβερνητική απόφαση. Στο τέλος επικαλέστηκε την παρουσία ατόμων με ρόπαλα και αλυσίδες για να τεκμηριώσει την άρνησή του!!! Η Παπαρρήγα έδωσε την εντολή και οι οικοδόμοι ξεκίνησαν τη σύγκρουση πιέζοντας τις δυνάμεις των ΜΑΤ για να προχωρήσουν. Έτσι, ξεκίνησε η νύχτα της φωτιάς, με το ψευ-

τοΚΚΕ αρχηγό της προβοκάτσιας να παραδίδει την Αθήνα στις φλόγες χρησιμοποιώντας και τους αναρχικούς στο έργο της καταστροφής.

Το ψευτοΚΚΕ λοιπόν ηγεμόνας ενός μειοψηφικού ρεύματος, με δυνάμεις που αρμόζουν σε μεσαίου μεγέθους οργανώσεις και όχι σ' ένα μεγάλο κοινοβουλευτικό κόμμα, οδήγησε τη χώρα σε μια διεθνούς επιπέδου προβοκάτσια.

Αυτό το πραξικόπημα προκάλεσε μία ισχυρή εσωτερική πάλη μέσα στον ΣΥΝ που διασπάστηκε πάνω στην ορθότητα της απόφασης για τη συγκέντρωση και τη μετέπειτα στάση της επίσημης ηγεσίας.

Ο ΣΥΝ, από τη μια διαλαλούσε παντού ότι η δική του συγκέντρωση ήταν ειρηνική, και από την άλλη κάλυψε ολόπλευρα τους τραμπουκισμούς του ψευτοΚΚΕ κατηγορώντας την κυβέρνηση για βία και προβοκάτσια που οδήγησε στο κάψιμο της Αθήνας. Αυτή η ολόπλευρη κάλυψη του ΣΥΝ στο ψευτοΚΚΕ έφερε μία μεγάλη εσωτερική σύγκρουση.

Η σύγκρουση ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ είχε ξεκινήσει πριν από την πορεία. Είχε γίνει προσπάθεια συνεννόησης σε επίπεδο νεολαιών ώστε να γίνει μία ενωτική πορεία. Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα από την Αυγή (21/11/99): "Ο ίδιος ο γραμματέας του Κ.Σ. της ΚΝΕ, ο Ν. Σοφιανός, ανέλαβε να υλοποιήσει την απόφαση της ΚΝΕ να διασπάσει την τελευταία στιγμή το ενωτικό συλλαλητήριο και την πορεία κατά της αμερικανικής πολιτικής που διοργάνωσαν προχθές οι πολιτικές νεολαίες στην πλ. Κάνιγγος. Τόσο άβολα ένιωθε η ΚΝΕ στην ιδέα ότι συμμετέχει σε μια ενωτική διαδήλωση, που αποφάσισε να φύγει στα μουλωχτά από την πρωτοβουλία. Συγκεκριμένα, ο γραμματέας του Κ.Σ. της ΚΝΕ εκπροσώπησε την οργάνωση στην τελευταία σύσκεψη των πολιτικών νεολαιών, μία μέρα πριν από την άφιξη Κλίντον στην Αθήνα. Ο Ν. Σοφιανός πρότεινε οι νεολαίες να συγκεντρωθούν κανονικά στην Κάνιγγος, αλλά η πορεία να κατευθυνθεί πρώτα προς το Σύνταγμα, προκειμένου να συναντηθεί με τους διαδηλωτές του ΠΑΜΕ και της ΕΕΔΥΕ. Ο γραμματέας του Κ.Σ. της Νεολαίας ΣΥΝ-ΕΑΝ Α. Τσίπρας και το μέλος

της Ε.Γ. της Ν. ΠΑΣΟΚ Α. Τάτσης συμφώνησαν με την πρόταση της ΚΝΕ, αλλά ζήτησαν το πανό και τον μπλοκ των νεολαιών να τεθούν επικεφαλής της πορείας που θα ακολουθούσε μετά τη συγκέντρωση του Συντάγματος, αφού η πρωτοβουλία των νεολαιών έδινε τον χαρακτήρα της ενότητας στη διαδήλωση κατά της αμερικανικής πολιτικής. Ο γραμματέας της ΚΝΕ, όμως, είχε άλλες εντολές. Έτσι, ο Ν. Σοφιανός τόνισε ότι το πανό και το μπλοκ των νεολαιών δεν πρόκειται να τεθούν επικεφαλής, σε καμία περίπτωση. Οι νεολαίες θα βρίσκονται πίσω από το ΠΑΜΕ, επέμεινε έως τέλους ο Ν. Σοφιανός, και η ΚΝΕ αποχώρησε από την ενωτική πρωτοβουλία, χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις. Αργά το βράδυ της Πέμπτης, Ν. ΔΗΚΚΙ και Ν. ΑΚΟΑ ανακοίνωσαν ότι θα πάνε πίσω από το ΠΑΜΕ και την ΚΝΕ στο Σύνταγμα..."

Έτσι τα τσούγκρισαν οι νεολαίες μεταξύ τους, ωστόσο η κνίτικη ηγεσία του ΣΥΝ θέλει πάντα να υποτάξει τον ΣΥΝ που έχει μέσα του εγκλωβισμένες δημοκρατικές δυνάμεις στην ηγεσία του ψευτοΚΚΕ. Αυτό έγινε σαφές στην πορεία, όταν ο Αλαβάνος, έφυγε από τη συγκέντρωση του ΣΥΝ για να πάει στην Παπαρρήγα να ρωτήσει "τι θα κάνει το ΚΚΕ". Η απάντηση ήταν "θα προχωρήσουμε", και ο Αλαβάνος πρότεινε να υπάρξει "συνεννόηση ανάμεσα στις δύο συγκεντρώσεις - κάτι που έγινε αποδεκτό" (Αυγή, 20/11/99). Τα δακρυγόνα που έπεσαν με την πρώτη κρούση των οικοδόμων ενάντια στα ΜΑΤ δεν έκαναν δυνατή τη "συνεννόηση". Ωστόσο, ο ΣΥΝ είχε δεχτεί τη συνεργασία στην προβοκάτσια, γι' αυτό και μετά την προβοκάτσια προχώρησε σε πλήρη κάλυψη του αρχιπροβοκάτορα.

Στις 23/11/99 δημοσιεύεται στην Αυγή, στη στήλη "Παρεμβάσεις" ένα άρθρο του Ν. Μπίστη, με τίτλο "Φτάνει πια!" όπου εκφράζεται η αντίδραση στην κυριαρχία της κνίτικης γραμμής μέσα στον ΣΥΝ. Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα: "Δεν ξέρω πόσοι από τους οπαδούς, τα μέλη και τα στελέχη του ΣΥΝ αισθάνθηκαν ικανοποιημένοι επειδή το κόμμα τους βρέθηκε όλο το τελευταίο διάστημα χωρίς τη θέλησή του σε θέση ουραγού της

κ. Παπαρρήγα και του κ. Τσοβόλα. Όταν ο Αλέκος Αλαβάνος μας απασχόλησε ένα διήμερο με την πρότασή του -που δεν μπήκε καν στον κόπο να γνωστοποιήσει στην Πολιτική Γραμματεία του κόμματος- για το σπάσιμο των γραμμών της αστυνομίας από βουλευτές και ευρωβουλευτές του ΚΚΕ, του ΔΗΚΚΙ και του ΣΥΝ... Όταν ο πρόεδρος του κόμματος στο ίδιο μήκος κύματος με τους κ.κ. Μαίλη και Τσοβόλα κατήγγειλε σε τηλεοπτικό κανάλι το κρεσέντο αυταρχισμού της κυβέρνησης, η οποία δεν επέτρεψε την ειρηνική πορεία, σε πείσμα της εικόνας που έδειχνε ότι το ΚΚΕ ήρξατο χειρών αδικών και της λογικής που έλεγε ότι τα ίδια ακριβώς επεισόδια πιθανότατα θα γίνονταν μπροστά στην αμερικανική πρεσβεία... Είμαστε πολλοί που επιμένουμε ότι δεν ζούμε στην περίοδο της χούντας, ούτε στο '65, ούτε καν στη δεκαετία του '70, ότι ζούμε σε συνθήκες ανεπτυγμένης δημοκρατίας. Ότι δεν είναι δυνατόν να καλύπτουμε συμπεριφορές όπως αυτή των εμπροσθοφυλακών του ΚΚΕ, που έπεσαν πάνω στην αστυνομία και παρέδωσαν μετά το κέντρο της Αθήνας στους αναρχικούς και τις φλόγες... Είμαστε πολλοί που δεν θα επιτρέψουμε αυτό το κόμμα δια της διολίσθησης να μετατραπεί σε χώρο προσυγκέντρωσης του ΚΚΕ και του ΔΗΚΚΙ, με τα οποία μας χωρίζουν όχι μόνο τεράστιες στρατηγικές διαφορές, αλλά όπως έδειξαν οι τελευταίες μέρες και πολιτισμικό χάος, μια άλλη κουλτούρα..."

Πρέπει εδώ να αφήσουμε ένα ερωτηματικό σχετικά με το πρόσωπο του Ν. Μπίστη, ο οποίος σήμερα εμφανίζεται ηγέτης μιας δημοκρατικής τάσης, αλλά στο παρελθόν ήταν εκφραστής μίας ολότελα κνίτικης γραμμής. Το ερωτηματικό μας δηλαδή αφορά το ενδεχόμενο εισοδισμού του μέσα στην προοδευτική πτέρυγα του ΣΥΝ, με στόχο την ηγεμόνευση της και τον έλεγχο της. Ήδη είναι απαράδεκτα φιλορώσικη η θέση που έχει πάρει ο Ν. Μπίστης για την Τσετσενία. Το σίγουρο πάντως είναι ότι όσα αναφέρονται στο άρθρο του Ν. Μπίστη είναι απόρροια των αντιδράσεων της πτέρυγας αυτής στη συμμαχία του ΣΥΝ με ψευτοΚΚΕ και ΔΗΚΚΙ. Τελευταία συνέντευξη ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ και ΔΗΚΚΙ που φαίνεται ότι αποτελούν

πλέον ένα συμπαγές σοσιαλφασιστικό μέτωπο είναι η "πρωτοβουλία για καθιέρωση της απλής αναλογικής".

Η βαρύτητα αυτού του άρθρου και της τάσης που έκφραζε, φαίνεται πολύ καθαρά από το ότι η Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΝ απάντησε με ανακοίνωση της όπου ο Ν. Μπίστης καταδικάζεται γιατί "διαστρεβλώνει τη σαφή πολιτική" του κόμματος. Πρόκειται για μία απάντηση ενός οργάνου που εμφανίζεται με κατασταλτικό χαρακτήρα χωρίς να απαντά σε κανένα από τα ζητήματα επί της ουσίας. Τον Ν. Μπίστη κάλυψε με ανακοίνωση της η "Εκσυγχρονιστική Ανανεωτική Κίνηση του ΣΥΝ" δηλαδή η μειοψηφική έκφραση του δημοκρατισμού μέσα στον ΣΥΝ, όπου ανήκει και ο ίδιος ο Ν. Μπίστης. Στην ανακοίνωση αυτή αναφέρεται ότι: "Τα μέλη του ΣΥΝ ενοχλούνται και διαμαρτύρονται για την πολιτική του κόμματος κατά την επίσκεψη Κλίντον, πολιτική που δεν τήρησε καμία απόσταση από την πολιτική του ΚΚΕ και του ΔΗΚΚΙ. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην ανακοίνωση του κόμματος για τα γεγονότα της Παρασκευής 19/11, δεν υπήρχε ούτε έμμεση αναφορά στις προφανείς ευθύνες του ΚΚΕ. Αλλά και οι διατυπώσεις της ηγεσίας του κόμματος για την ουσία της επίσκεψης Κλίντον απέχουν παρασάγγας από τις ψηφισμένες αποφάσεις του ΣΥΝ για τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις και την εξωτερική πολιτική..." (Αυγή, 24/11/99).

Ο Παπαγιαννάκης ολοκληρώνοντας την απαίσια τελευταία πορεία του συντάχθηκε με την ηγεσία του ΣΥΝ.

Στο δημοκρατικό στρατόπεδο βρέθηκε για άλλη μια φορά ο Παύλος Αθανασόπουλος, που με άρθρο του στην Αυγή, 25/11/99, καταγγέλλει τη στάση της Πολιτικής Γραμματείας, και τις ενέργειες του Αλαβάνου.

Στον απόηχο όλων αυτών ο βουλευτής του ΣΥΝ Σ. Δανέλλης, δήλωσε ότι θα υπερψηφίσει το άρθρο 34 του νομοσχεδίου που αφορά τη μετοχοποίηση της ΔΕΗ, ενάντια στην αντίθετη θέση του ΣΥΝ.

Οι δημοκρατικές αντιδράσεις μέσα στον ΣΥΝ θα οξυνθούν όσο η ηγεσία του ΣΥΝ θα τον οδηγεί σε τυφλή υποταγή στο ψευτοΚΚΕ.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΚΛΙΝΤΟΝ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

Μπορεί οι ρωσόφιλοι και το κατ' εξοχήν κόμμα τους στην Ελλάδα, το ψευτοΚΚΕ, να δοκίμασαν μια μεγάλη εσωτερική πολιτική ήττα με την επίσκεψη Κλίντον, όμως από την κύρια διεθνή πλευρά βγήκαν κερδισμένοι.

Ο βαθύτερος στόχος αυτού του ταξιδιού από τη ρώσικη σκοπιά ήταν να οξυνθούν παραπέρα οι ελληνοαμερικάνικες σχέσεις. Όμως από τακτική άποψη αυτός ήταν να μην απομονωθεί η Ελλάδα, ιδιαίτερα η κυβέρνηση Σημίτη από τη Δύση σε μια στιγμή καίριων εξελίξεων στο ζήτημα της εισόδου της Τουρκίας και της Κύπρου στην Ευρώπη.

Η όξυνση των σχέσεων διασφαλίστηκε πρώτα με την αναβολή της επίσκεψης και δεύτερο με τις φωτιές της 19 του Νοέμβρη. Ο αμερικάνικος τύπος και η κοινή γνώμη των ΗΠΑ έχουν κάνει ένα βήμα παραπέρα στην εικόνα που έχουν για μια εθνικιστικά αντιδυτική και αντιαμερικάνικη Ελλάδα. Ταυτόχρονα όμως ο ίδιος τύπος και η ίδια κοινή γνώμη διαμόρφωσαν την εικόνα μιας φιλοδυτικής και φιλοαμερικάνικης κυβέρνησης Σημίτη. Βέβαια μόνο μια υπερδύναμη σε παρακμή θα μπορούσε να συμβιβαστεί με την σουρεαλιστική εικόνα ενός κράτους όπου η κυβέρνηση ήρεμη και ασφαλής μέσα σε μια ολόφωτη αίθουσα μαζί με την αντιπολίτευση κερνάει σαμπάνιες τον μεγάλο επισκέπτη της την ώρα που οι δρόμοι λίγο παρακάτω, είναι πνιγμένοι στη φωτιά και το δακρυγόνο. Επίσης μόνο μια τέτοια υπερδύναμη θα άκουγε τον πρόεδρό της μέσα σ' αυτό το σκηνικό να διαβεβαιώνει τους πάντες ότι δεν τον απασχολούν οι διαδηλώσεις και να δηλώνει σε όλους τους τόνους πόσο σπουδαία, δυτική και ηγεμονική στα Βαλκάνια είναι αυτή η χώρα και η κυβέρνησή της.

Ο ρωσόφιλος Κλίντον έπρεπε να δώσει τη δυνατότητα στην ελληνική εξωτερική πολιτική να συνεχίσει τον εισοδισμό της μέσα στη Δύση, ιδιαίτερα μέσα στην Ευρώπη. Αυτό έπρεπε να γίνει τώρα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή γιατί τώρα παίζεται μέσα στην Ευρώπη το μεγάλο διπλό ζήτημα που είναι: "Μέσα στην Ένωση η Κύπρος και έξω η Τουρκία, ή μέσα και οι δύο με πολιτική λύση του κυπριακού;"

Η ρώσικη διπλωματία μέσω της Ελλάδας θέλει να βάλει για τα καλά την Κύπρο μέσα στην Ευρώπη, δίχως όμως να μπει για τα καλά και η Τουρκία. Η Τουρκία θέλει να προσδιοριστεί σαν "υποψήφια χώρα" δίχως όμως να έχει προηγούμενα μπει στην Ευρώ-

πη μια διαιρεμένη Κύπρος κάτω από την ηγεμονία του νότιου κομματιού της, δηλαδή μια αντιτουρκική Κύπρος.

Αυτό που θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να γίνει τώρα η Τουρκία υποψήφια χώρα, ύστερα να λυθεί το κυπριακό και μετά Κύπρος και Τουρκία να μπου μαζί στην Ε. Ένωση. Αυτό είναι ολότελα λογικό αν η Ευρώπη δεν θέλει να βάλει μέσα της την τουρκοκυπριακή και την ελληνοτουρκική αντίθεση, δύο αντιθέσεις που είναι ως τα τώρα ανταγωνιστικές. Η ελληνική διπλωματία καλεί την Ευρώπη να καταπιεί αυτές τις αγεφύρωτες αντιθέσεις με τις οποίες διαρκώς θα διαλύει κάθε κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική και θα αποσαθρώνει την οποιαδήποτε ευρωπαϊκή ενότητα. Αν η Ευρώπη δεν υποταχθεί σ' αυτή την απαίτηση τότε η Ελλάδα απειλεί ότι θα βάλει βέτο ακόμα και στην τουρκική υποψηφιότητα του χαμηλότερου επιπέδου, δηλαδή ακόμα και στο να χαρακτηριστεί η Τουρκία απλά υποψήφια χώρα, δίχως χρονοδιάγραμμα ένταξης, όπως ετοιμάζεται τώρα από τη Σύνοδο του Ελσίνκι. Αν όμως η Ελλάδα βάλει ένα τέτοιο βέτο, τότε η Ευρ. Ένωση θα εξαγριωθεί μαζί της, όπως θα εξαγριωθεί και η Τουρκία οπότε όλη αυτή η ψευτοσύμπλευση των τελευταίων μηνών θα χαλάσει σε λίγες ώρες.

Σ' αυτό το σημείο παρεμβαίνει ο Κλίντον που στηρίζει και ισχυροποιεί την Ελλάδα απέναντι στην Ευρ. Ένωση και ταυτόχρονα απομακρύνει την Τουρκία από αυτήν. Γιατί τι άλλο εκτός από απομάκρυνση ήταν η θέση του Κλίντον ότι η Τουρκία πρέπει να εκπληρώσει μια σειρά από πολιτικές προϋποθέσεις πριν αυτή μπει στην Ευρ. Ένωση; Τι άλλο από διπλωματική στήριξη στους Σημίτη - Γ. Παπανδρέου πριν το Ελσίνκι ήταν αυτή η επέμβαση Κλίντον;

Άρα η επίσκεψη Κλίντον θα

πρέπει κανονικά να οδηγήσει την Ευρ. Ένωση σε νέες διαφορούμενες φόρμουλες στο Ελσίνκι οι οποίες τελικά θα ισχυροποιούν τις θέσεις της ελληνοκυπριακής συμμαχίας πολύ περισσότερο από τις θέσεις της Τουρκίας. Αλλά όλες αυτές οι εκδουλεύσεις του Κλίντον δεν θα έπρεπε να οδηγήσουν τον ελληνικό σοβινισμό και το λαό πιο κοντά στις ΗΠΑ, ούτε τον αμερικάνικο λαό και την άρχουσα τάξη πιο κοντά στην Ελλάδα.

Γι' αυτό οι επίσημοι προβοκάτορες φρόντισαν το προεδρικό μέγαρο να είναι ολόφωτο και ασφαλές για τις ΗΠΑ, αλλά ταυτόχρονα και η Αθήνα να καίγεται. Και για να μην υπάρχει και καμιά παρεξήγηση ότι θα μπορούσε το προεδρικό μέγαρο, δηλαδή η ελληνική άρχουσα τάξη να είναι πραγματικά φιλική προς τις ΗΠΑ, ο Σημίτης έδωσε πράσινο φως στον πάντα πρόθυμο να ανταποκριθεί στο ρεύμα της στιγμής, Στεφανόπουλο. Έτσι ο πρόεδρος πρόσβαλε με λεπτότητα τον οικοδεσπότη του στην ίδια βέβαια κατεύθυνση που το έκανε η πλέμπα στους δρόμους. Δήλωσε δηλαδή "πε-

ρήφανα" ότι η Ελλάδα δεν "α-ναζητεί μεσολαβητές για το δίκιο της".

Όλα αυτά τα ανθρωπάκια κάνουν τζάμπα επίδειξη υπερηφάνειας, όταν δηλαδή έχουν μαζί τους το στρατό, την εκκλησία και, κυρίως, μια άλλη υπερδύναμη με καμιά εικοσαριά χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές.

Άλλωστε τα πράγματα ήταν τόσο καλά σχεδιασμένα ώστε δεν πρόκυψε καν μια ανεξέλεγκτη όξυνση ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και το ψευτοΚΚΕ. Παρ' όλο δηλαδή που το ψευτοΚΚΕ δοκίμασε την πιο μεγάλη ίσως πολιτική ήττα της μεταπολιτευτικής ιστορίας του, η κλίκα Σημίτη - Λαλιώτη κατάφερε να εμποδίσει την πολιτική απειλή στο ψευτοΚΚΕ ενός ΠΑΣΟΚ που έβραζε ολόκληρο από αντικινίτικο μένος. Είδαμε ένα ΠΑΣΟΚ που για πρώτη φορά μπορούσε να ξεπεράσει το κόμπλεξ απέναντι στο ψευτοΚΚΕ με το οποίο το μεγάλωσε ο αρχιπράκτορας Α. Παπανδρέου. Έτσι ο μεν Σημίτης ίσα που αναφέρθηκε με διαπαιδαγωγικό τόνο και με δύο λόγια στο ΚΚΕ, ενώ ο Λαλιώτης μίλησε και αντιρώσικα για να βρεθεί ξαφ-

νικά στην κορυφή του αντικινίτικου ρεύματος, ενώ λίγες μέρες πριν έριχνε τη γραμμή της διαπραγμάτευσης με το ψευτοΚΚΕ και ο ίδιος προσωπικά διαπραγματευόταν με το Φλωράκη.

Και οι δύο τους μάζεψαν στα γρήγορα την αντικινίτικη οργή. Ο πρώτος μάλιστα πέρασε σε οξεία επίθεση στη ΝΔ για να προκαλέσει αντιπερισπασμό υπέρ του ψευτοΚΚΕ και να πνίξει στη γέννησή του ένα ρεύμα στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση που έλεγε (Ελευθεροτυπία, 23/11/99) ότι το "ΚΚΕ δεν ανήκει στις δημοκρατικές δυνάμεις".

Άλλωστε είναι ο Σημίτης που έχει αναβιώσει την αντιΝΔ γραμμή του παπανδρείκου ΠΑΣΟΚ και μάλιστα με αιχμή τη φιλοευρωπαϊκή εποχή Μητσοτάκη για να πετύχει την "ενότητα των δημοκρατικών δυνάμεων".

Με μια τέτοια γραμμή οι κνίτες μπορούν να συνεχίσουν απερίσπαστοι τις προβοκάτιες τους, ενώ οι Κλίντον και οι κουφιοκεφαλάκηδες Ευρωπαίοι ταυτόχρονα θα αποθεώνουν τον διπρόσωπο και επιδέξιο Σημίτη.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Καθώς ο πόλεμος στην Τσετσενία συνεχίζεται, οι Γεωργιανοί φοβούνται μια ενδεχόμενη μεταφορά του μέσα στα εδάφη τους. Ο λαός και η αστική τάξη της Γεωργίας, που έχουν συνειδητοποιήσει το βρώμικο ρόλο της Ρωσίας στην περιοχή, προσπαθούν να αποφύγουν τα χειρότερα.

Ο πρόεδρος Σεβαρντάτζε αρνήθηκε στους ρώσους την ενεργοποίηση των στρατιωτικών τους βάσεων, ενώ συνεχίζεται η απαγόρευση εισόδου στη χώρα Τσετσένων προσφύγων με ηλικία από 15-60 ετών. Όπως γράφει η Μοντ, 7-8/11: "Τελικά, οι Γεωργιανοί δεν έχουν ξεχάσει ότι ο Τσετσένος αρχηγός Σαμίλ Μπασάεφ έχει δώσει χτυπήματα εναντίον τους εδώ κι έξι χρόνια, στο πλευρό των Αμπχάζιων και των Ρώσων... "Να γιατί προσπαθούμε να κρατήσουμε αποστάσεις απ' αυτόν τον πόλεμο της Τσετσενίας, ακόμη κι αν δεν μπορούμε να είμαστε αδιάφοροι στο δράμα των πολιτών", δήλωσε ο Σεβαρντάτζε.

Οι Ρώσοι από την πλευρά τους έχουν επίτηδες αποσύρει και τον τελευταίο ρώσο συνοριακό φρουρό για να βρουν αφορμή για να εισβάλουν στη Γεωργία με το πρόσχημα ότι αυτή προστατεύει τους "τρομοκράτες". Ο Ζαν Πιερ Τρεμπλέ, αρχηγός της αποστολής των "Γιατρών Χωρίς Σύνορα", οι οποίοι όπως κι άλλες ανθρωπιστικές οργανώσεις δεν μπορούν να στείλουν βοήθεια στην Τσετσενία, εί-

πε: "Αυτή τη στιγμή θα υπάρχουν μέχρι και 200.000 πολίτες στα βουνά του νότου της Τσετσενίας που επιχειρούν κάθε τόσο να βρουν καταφύγιο από τις βόμβες στα δάση, στο εξωτερικό των χωριών που αποτελούν στόχους". **Οι πρόσφυγες περνούν όλη τη μέρα σε χαρακώματα που συνεχώς βομβαρδίζονται από τη ρώσικη αεροπορία και η μόνη λύση σωτηρίας είναι να περάσουν τα σύνορα.** Ήδη στη Γεωργία βρίσκονται 2.000 έως 3.000 πρόσφυγες και η χώρα είναι σε κρίσιμη κατάσταση.

Ωστόσο, γίνονται προσπάθειες για να αποκλιμακωθεί η ένταση. Η "Διεθνής Επιτροπή για Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Τσετσενία" συγκεντρώνει μαζί με τους δημάρχους των δήμων που διασχίζουν οι πρόσφυγες, σύμφωνα με τη Μοντ, λίστες με τα ονόματα των θυμάτων των βομβαρδισμών και προσπαθεί να διοχετεύσει τους τραυματίες στην Ιγκουσετία. Πρόσφατα έφθασε στη Γεωργία αντιπρόσωπος του Προέδρου Ασλάν Μασκάντοφ για να συντονίσει την ανθρωπιστική βοήθεια. Όμως αυτός ο τύπος θεωρείται στην Τυφλίδα περισσότερο φιλικός προς τους οπλαρχηγούς Μπασάεφ και Αρσάνοφ παρά στον Μασχάντοφ.

Μια νέα προβοκάτσια μπαίνει σε εφαρμογή.

Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΚΟΚΚΑΛΗ, ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

“Ο Ολυμπιακός και ο κόσμος του δεν πρόκειται ν’ ανεχθούν τη συστηματική και ύπουλη μέθοδο που χρησιμοποιούν διάφοροι κύκλοι προκειμένου να πλήξουν τα συμφέροντά του και να ανακόψουν την πορεία του προς την κορυφή”, είπε, μεταξύ άλλων, ο Σωκράτης Κόκκαλης χθες το μεσημέρι στην τελετή των εγκαινίων του “Σπιτιού του Ολυμπιακού” στο Πασαλιμάνι.

Το αφεντικό των ερυθρολεύκων καταφέρθηκε εναντίον των “επικριτών και υπονομευτών”, όπως χαρακτηρίσε διάφορα ΜΜΕ, προτρέποντας τους φίλους του Ολυμπιακού “να τα αγνοήσουν κάνοντάς τους μπουϊκότάζ”.

Δεν δίστασε μάλιστα να κατονομάσει τους κατά τη γνώμη του υπονομευτές, αναφέροντας τα ονόματα του συνδρομητικού καναλιού Supersport, “για τον τρόπο με τον οποίο μεταδίδει τους αγώνες υπερασπίζοντας τα συμφέροντα της ΑΕΚ”, της εφημερίδας Sportime και του τηλεοπτικού σταθμού STAR, “το οποίο ανήκει στον Γιώργο Βαρδινογιάννη”... Στο στόχαστρο των χούλιγκαν βρέθηκε και το αυτοκίνητο που μετέφερε τους τεχνικούς και δημοσιογράφους του τηλεοπτικού σταθμού STAR.

Στους τελευταίους επιτέθηκαν οπαδοί του Ολυμπιακού, προκαλώντας σοβαρές υλικές ζημιές

στο αυτοκίνητο και τα μηχανήματα, αλλά και χτυπώντας τους επιβαίνοντες. Προφανώς είχαν προλάβει να μάθουν τα όσα καταλόγισε ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Σ. Κόκκαλης. Αυτοί που τη γλίτωσαν ήταν οι τεχνικοί και δημοσιογράφοι του συνδρομητικού “Supersport” και της αθλητικής εφημερίδας “Sportime”, που βρίσκονταν στο γήπεδο αρκετές ώρες πριν από την έναρξη του μεγάλου ντέρμπι (Ελευθεροτυπία, 22-11-99).

Αυτά τα ανατριχιαστικά μεταξυ άλλων είπε ο πράχτορας της ΚGB στη χώρα μας το μεσημέρι της περασμένης Κυριακής, σηματοδοτώντας τα πολιτικά στρατόπεδα που διαμορφώνονται στο χώρο του ποδοσφαίρου, και λίγο πριν τον αγώνα της ομάδας του με τον Παναθηναϊκό του Βαρδινογιάννη. Τα άμεσα αποτελέσματά του φάνηκαν λίγες ώρες μετά.

Μερικές μέρες νωρίτερα, την Τετάρτη 17-11, ο πρόεδρος του Παναθηναϊκού Βαρδινογιάννης έλεγε σε συνέντευξη τύπου: “Δυστυχώς στο χώρο του ποδοσφαίρου έχουν εισαχθεί νέες μέθοδοι, στις οποίες είμαστε αντίθετοι. Οι ομάδες αρχίζουν να χρησιμοποιούνται ως εργαλεία για κάποια άλλα θέματα” (Sportime, 18-11).

Αφορμή για αυτές τις δηλώσεις ήταν τα επεισόδια που έγιναν κατά την διάρκεια, αλλά και μετά τον αγώνα του Ολυμπιακού με την ΑΕΚ. Στον συγκεκριμένο αγώνα η εύνοια της διαιτησίας για την ομάδα του Κόκκαλη

ήταν σκανδαλώδης.

«ΓΟΥΕΣΤΕΡΝ, “Σαλούν” το γήπεδο της ΑΕΚ όπου εκτυλίχθηκαν απίστευτες σκηνές με τον οδηγό του Βίκτωρα Μητρόπουλου να “υποδέχεται” με πυροβολισμούς τον Μελισσανίδη» (Αθλητική Ηχώ, 16-11).

“Το ποδόσφαιρο πέθανε απόψε στο γήπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας. Το σημερινό έγκλημα ήταν κάτι για το οποίο είχαμε προειδοποιηθεί. Μας το φώναζαν ακόμα και οι αντίπαλοί μας πως όλα ήταν προσχεδιασμένα. Ζητήσαμε λοιπόν από τον πρόεδρο της ΕΠΑΕ, κύριο Βίκτωρα Μητρόπουλο με την παρουσία του στο γήπεδο να εγγυηθεί την επί ίσοις όροις διεξαγωγή του αγώνα. Αποδείχθηκε όμως απόλυτα ανεπαρκής να διασφαλίσει την αξιοπιστία του ελληνικού Πρωταθλήματος...” (από ανακοίνωση της ΠΑΕ ΑΕΚ μετά τη λήξη του παραπάνω αγώνα, στο ίδιο).

Αυτά τα θλιβερά φαινόμενα πρωτοφανή για ευρωπαϊκή χώρα γίνονται αυτές τις μέρες στη χώρα μας και όπως φαίνεται είναι μόνο η αρχή. Το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα έχει πολύ δρόμο ακόμη και ο Ολυμπιακός δυσκολεύεται να κερδίζει αγωνιστικά τους αντιπάλους του, όπως φάνηκε και στο αγώνα του με τον Παναθηναϊκό την περασμένη Κυριακή. Πίσω από όλα αυτά είναι πάντα ο ίδιος άνθρωπος, είναι πάντα η ίδια πολιτική γραμμή, είναι πάντα τα ίδια συμφέροντα. Ο άνθρωπος της Ρωσίας και τα συμφέροντα της

ρώσικης υπερδύναμης.

Το ζήτημα για το μπλοκ αυτό και για τον Κόκκαλη είναι ότι πρέπει ο Ολυμπιακός να κερδίζει με οποιοδήποτε τρόπο. Αν ο Ολυμπιακός δεν κερδίζει τότε μια μεγάλη μάζα από φανατικούς οπαδούς του Ολυμπιακού δεν θα θεωρεί σαν θεό της τον Κόκκαλη και μπορεί και καμιά φορά να στραφεί εναντίον του. Αυτή η μάζα είναι σήμερα η πραγματική δύναμη του πράχτορα.

Η επίθεση Κόκκαλη ξεκίνησε πριν δύο χρόνια περίπου στο χώρο του ποδοσφαίρου με την προσπάθειά του για τον έλεγχο της διαιτησίας, κάτι που κατάφερε με τη βοήθεια του Θ. Μητρόπουλου (στέλεχος τότε του Ολυμπιακού και αδελφός του Βίκτωρα) αναδεικνύοντας στην ηγεσία της Επιτροπής ορισμού διαιτητών το διαιτητή Νικάκη γνωστό στέλεχος του ψευτοΚΚΕ. Είναι γνωστό σε όλους ότι οι διαιτητές “έσπρωξαν” τον Ολυμπιακό σε αρκετά ματς του πρωταθλήματος και όταν αυτός δεν είχε τη δυνατότητα να κερδίσει αγωνιστικά. Αποκορύφωμα αυτής της εύνοιας ήταν ο αγώνας που προαναφέραμε με την ΑΕΚ.

Η επίθεση Κόκκαλη συνεχίστηκε με στόχο την ηγεσία της ΕΠΑΕ, που είναι η διοργανώτρια αρχή του πρωταθλήματος προωθώντας στο Θ. Μητρόπουλο για πρόεδρό της. Σε αυτήν τη επέλαση αντιστάθηκε το “αυτοδυναμικό” ΠΑΣΟΚ με τον σοβινιστή Φούρα σα γενικό γραμματέα

αθλητισμού. Αυτός παρουσίασε δημόσια έγγραφα που αφορούσαν το ποινικό μητρώο του Θ. Μητρόπουλου, και κατάφερε να αποτρέψει αυτήν την εκλογή. Όμως στη συνέχεια ο Κόκκαλης σε μέτωπο με όλες σχεδόν τις ΠΑΕ-μικρές και μεγάλες-εκλέγει πρόεδρο, το σημερινό πρόεδρο της ΕΠΑΕ, Β. Μητρόπουλο. Το μέτωπο αυτό βασίστηκε στην αντίθεση ΕΠΑΕ-ΕΠΟ και αφορούσε την διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων της μετάδοσης των αγώνων του πρωταθλήματος από την τηλεόραση. Η μετάδοση αυτή είναι το σημαντικότερο έσοδο των μικρών ΠΑΕ, οι οποίες κατά κανόνα κόβουν λίγα εισιτήρια και οι ισολογισμοί τους είναι αρνητικοί. Ο Κόκκαλης υποσχέθηκε κατανομή των μεταδόσεων τέτοια που να εισπράττουν έσοδα και οι μικρότερες ΠΑΕ. Το μέτωπο αυτό κατέρρευσε πολύ γρήγορα, μόλις άρχισαν οι αγώνες και μικροί-μεγάλοι αδικούνταν από τη διαιτησία στους αγώνες με τον Ολυμπιακό.

Όπως λοιπόν φαίνεται η προώθηση του πράχτορα στο χώρο του ποδοσφαίρου γίνεται μέσα σε βία και ανωμαλία. Αυτό είναι φυσικό αφού αυτή πραγματοποιείται στη βάση μιας γραμμής της ρωσόδουλξης, που φέρνει μέσα της τη βία και το φασισμό. Η επίθεση αυτή του Κόκκαλη αναγκαστικά θα συσπειρώσει τις δυνάμεις εκείνες που θα του αντισταθούν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΣΥΛΟ ΣΕ ΡΩΣΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

Στην Ελλάδα καταφεύγουν μαφιόζοι, φασίστες δολοφόνοι σαν τον Οτσαλάν και ναζιστικά τέρατα γιατί βρίσκουν άσυλο. Ιδιαίτερη προτίμηση όμως έχει το ελληνικό κράτος στους ρώσους εγκληματίες.

Πρόσφατα αποκαλύφθηκε το σκάνδαλο των ελληνικών διαβατηρίων που βρέθηκαν στην κατοχή καταζητούμενων από τη ρώσικη δικαιοσύνη, καθώς και επώνυμων πολιτικών όπως ο φαιοκόκκινος στρατηγός Λέμπεντ. Βέβαια, διαψεύστηκε τόσο από την πλευρά του Λέμπεντ όσο και από την αρμόδια ελληνική αρχή, τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, ότι εκδόθηκε διαβατήριο και άδεια οδήγησης στο όνομα του ρώσου στρατηγού. Φωτοτυπίες όμως των εγγράφων εμφανίστηκαν στο Έθνος.

Είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι τέτοια καθάρματα που μάλιστα προέρχονται από την πιο φασιστική υπερδύναμη του πλανήτη έχουν κάποια σχέση με τη χώρα μας. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του καταζητούμενου λαθρέμπορα Γκεόργκι Μιρόσνικ ή Νικολαΐδη, ο οποίος γλύτωσε τη σύλληψη στις ΗΠΑ επειδή είχε ελληνική υπηκοότητα. Μετά την απέλασή του από τις ΗΠΑ συνελήφθη στην Ελλάδα όπου και αφέθηκε ελεύθερος χωρίς περιοριστικούς όρους, ενώ αποφασίστηκε η έκδοσή του στη Ρωσία.

Για ένα εξίσου χαρακτηριστικό περιστατικό μας πληροφορεί η Ελευθεροτυπία, της 11/11/1999: “Μετά την απαγόρευση της αυτόνομης συμμετοχής του στις εκλογές, το φασιστικών αντιλήψεων κόμμα Ρώσικη

Εθνική Ενότητα (σ.σ. εννοεί το ναζιστικό κόμμα του Μπαρκασόφ), κατόρθωσε και εξασφάλισε τη σφραγίδα του ανύπαρκτου κόμματος “Έπος”, οι ηγέτες του οποίου είχαν ωστόσο προνοήσει να το νομιμοποιήσουν για να ... παραχωρήσουν τα δικαιώματά τους σε όποιον τα χρειαστεί, προφανώς όχι χωρίς ανταλλάγματα”.

Το υπουργείο Δικαιοσύνης προσέφυγε στα δικαστήρια επιδιώκοντας να αποτρέψει τη συμμετοχή του φασιστικού κόμματος και του ηγέτη του Μπαρκασόφ στις εκλογές, επικαλούμενο τυπικές παραλείψεις. Ως δια μαγείας μερικοί από τους πολύτιμους μάρτυρες που προσκάλεσε η υπεράσπιση του “Έπος” απουσίαζαν και βρίσκονταν -που αλλού;- στην Ελλάδα... Η δίκη αναβλήθηκε και τα ρώσικα δικαστήρια θα περιμένουν λοιπόν εκτός από τους ρώσους μαφιόζους και τους ρώσους ή ελληνορώσους φασίστες”!!!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ:

**http: users.hellasnet.gr/antinazi
e-mail: antinazi@hellasnet.gr**

ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Πραγματοποιήθηκε στη Φλώρινα (Μελίτη) την Κυριακή στις 21 του Νοέμβρη το πρώτο μέρος της 3ης Συνδιάσκεψης του Ουράνιου Τόξου που συζήτησε βασικά τον απολογισμό της δράσης του απερχόμενου Κεντρικού Συμβουλίου. Οι εργασίες της Συνδιάσκεψης θα συνεχιστούν και θα κλείσουν την επόμενη Κυριακή με την εκλογή νέου Κεντρικού Συμβουλίου. Σε αυτή το πρώτο μέρος των εργασιών συμμετείχαν σαν παρατηρητές αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ με τους σ. Η. Ζαφειρόπουλο και Δ. Γουρνά, οι εκπρόσωποι της τουρκικής μειονότητας Ι. Ονσούνου και Σ. Χαλίλ, ο διεθνιστής συγγραφέας Γ. Νακρατζάς, και ο εκπρόσωπος της εφημερίδας "Διεθνιστής Εργάτης", Χάρης Παπαδόπουλος. Οι παρατηρητές χαιρέτισαν τη Συνδιάσκεψη, δηλώνοντας τη συμπαράστασή και την υποστήριξη τους στο Ουρ. Τόξο και στις γενικές κατευθύνσεις της ως τώρα πορείας του.

Οι τοποθετήσεις και οι ζυμώσεις που ακολούθησαν στους κόλπους της Συνδιάσκεψης, τις οποίες οι διοργανωτές μας εμπιστευτήκαν να παρακολουθήσουμε, μας έδωσαν την εικόνα του καινούριου, στην ανοιχτάδα και στον αυθορμητισμό των τοποθετήσεων, στο δημοκρατισμό στη διαδικασία, αλλά και, τέλος, στο ίδιο το πολιτικό περιεχόμενο των τοποθετήσεων. Σε ότι αφορά αυτό το τελευταίο, μείναμε με την πεποίθηση ότι το Ουρ. Τόξο έχει διαλέξει το δύσκολο δρόμο της βαθιάς σύγκρουσης με τον ελληνικό σοβινισμό, δίχως παράλληλα καμία υποχώρηση στο μακεδονικό εθνικισμό. Παράλληλα, είδαμε να ξεκαθαρίζουν όλο και περισσότερο στις γραμμές του ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πολιτική αντίστασης στο φαιοκόκκινο μέτωπο. Ταυτόχρονα είδαμε το Ουρ. Τόξο να αναμετρείται με τα σύνθετα οργανωτικά προβλήματα που βάζει η δράση ενός λίγο-πολύ νεαρού καθοδηγητικού μηχανισμού μέσα στον πλατύ χώρο μιας εθνικής μειονότητας καταπιεσμένης και απομακρυσμένης από την κεντρική πολιτική ζωή.

Ασφαλώς οι πολιτικές αποφάσεις που έρχονται θα μας δώσουν το ακριβές πολιτικό στίγμα του Ουρ. Τόξου, και πιο πολύ οι τελικές θέσεις του σχετικά με την ανάγκη μιας συσπείρωσης των συνεπών δημοκρατικών δυνάμεων.

Πάντως οι εκπρόσωποι της ΟΑΚΚΕ στις τοποθετήσεις επιμείνανε στην ανάγκη, σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, να προωθηθεί σταθερά η ενότητα ανάμεσα στα δύο κόμματα.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΤΕΣ

Στις 25 του περασμένου Οκτώβρη, ο Ν. Κωνσταντόπουλος επισκέφτηκε την Τουρκία για να προωθήσει τη γραμμή του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, δηλ. τη ρώσικη γραμμή.

Τον τελευταίο καιρό, ο υπουργός Εξωτερικών, Γ. Παπανδρέου προσπαθεί να δελεάσει την τουρκική αστική τάξη με την επίδειξη μιας δήθεν φιλίας έτσι ώστε να την παρασύρει σε μια αντιευρωπαϊκή πολιτική, μια πολιτική που θα ευνοεί τα συμφέροντα του ρώσικου σοσιαλิมπεριαλισμού. Ένα απ' τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν οι ρωσόδουλοι για να πετύχουν αυτόν το σκοπό είναι η πατέντα του "αμοιβαίου περιορισμού των εξοπλισμών". Αυτό σημαίνει πως Ελλάδα και Τουρκία θα πρέπει από κοινού να μειώσουν τις στρατιωτικές τους δυνάμεις με αποτέλεσμα η Τουρκία να περιορίσει την αμυντική της ικανότητα απέναντι σε μια ενδεχόμενη στρατιωτική επίθεση του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού. Την ίδια στιγμή, η Ελλάδα ενισχύεται στρατιωτικά καθώς, όπως ανακοίνωσε ο Τσοχατζόπουλος λίγους μήνες πριν, ο ελληνικός

στρατός θα μειωθεί σε άντρες, αλλά θα αποτελείται κύρια από άριστα εκπαιδευμένους μόνιμους. Θα γίνει δηλαδή πιο επαγγελματικός. Ανάλογες "μεταρρυθμίσεις" γίνονται αυτόν τον καιρό και στη Ρωσία.

Ο Κωνσταντόπουλος πήγε στην Τουρκία σαν παρα-υπουργός Εξωτερικών για να προωθήσει αυτή τη γραμμή του "αμοιβαίου περιορισμού των εξοπλισμών". Συναντήθηκε με την τουρκική πολιτική ηγεσία και με αρχηγούς κομμάτων. Όμως το βασικό είναι ότι την τρίτη κιόλας μέρα του ταξιδιού του δεν παρέλειψε να συναντήσει τον πρόεδρο του ισλαμοφασιστικού κόμματος Αρετής, Ρετζάι Κοντάν. Το κόμμα Αρετής είναι μια μεταμφίσηση του εκτός νόμου αντιευρωπαϊκού και φασιστικού κόμματος που είχε αρχηγό τον Ερμπακάν και το οποίο είναι αντίθετο με τον κοσμικό χαρακτήρα του τουρκικού κράτους.

Δεν έχει κανείς το δικαίωμα να πηγαίνει σε μια χώρα και να διαπραγματεύεται τα αμυντικά της θέματα με τους φασίστες την ίδια ώρα που παριστάνει τον ευρωπαϊό δημοκράτη.

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ

συνέχεια από τη σελ. 3

κης. Και για μια μάλλον μικρή χώρα αυτό σημαίνει ύπαρξη ενός λίγο πολύ ισχυρού διεθνούς στρατοπέδου. Η μεγάλη αδυναμία του ψευτοΚΚΕ και των άλλων φαιοκόκκινων βρίσκεται ακριβώς σ' αυτό το σημείο. Το ψευτοΚΚΕ δεν μπορεί ακόμα να προτείνει τη Ρωσία σαν σύμμαχο, ούτε το νεοναζιστικό παγκόσμιο άξονα Ρωσίας - Κίνας - Τεχεράνης, όχι γιατί αυτές οι χώρες δεν έχουν δύναμη και δεν αποτελούν στρατόπεδο, αλλά γιατί αυτό το στρατόπεδο δεν μπορεί να έχει ιδεολογική, πολιτική και οικονομική δύναμη σε μια λίγο πολύ ανεπτυγμένη και λίγο πολύ δημοκρατική ευρωπαϊκή χώρα όπως είναι η Ελλάδα.

Πέρα απ' αυτό ο παγκόσμιος σχηματιζόμενος νεοναζιστικός άξονας δεν έχει ξεδιπλώσει ακόμα την στρατηγική του και δεν έχει φανερωθεί. Γι' αυτό οι πράκτορες του δεν μπορούν να τον επικαλεστούν. **Το ψευτοΚΚΕ είναι ανοιχτά αντιαμερικανικό, αλλά μόνο κρυφά φιλορώσικο. Αυτή είναι η μισή του γραμμή. Αυτή το κάνει συνωμοτικό κόμμα.** Αυτή εί-

να η βαθύτερη του αδυναμία και από αυτήν περισσότερο έχασε περισσότερο τη μάχη της 19 του Νοέμβρη.

Η αδυναμία αυτή του ψευτοΚΚΕ, η αδυναμία της μισής γραμμής, ή καλύτερα της μισής προπαγάνδας, εκδηλώθηκε στις 19 του Νοέμβρη με τη μικρή μαζικότητα της συγκέντρωσης των ρωσόφιλων. Ζήτημα είναι αν μαζί ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, ΔΗΚΚΙ και η εξωκοινοβουλευτική μικροαστική τους ουρά, μπόρεσαν να ξεπεράσουν τις 4000 ανθρώπους. Με τόσο λίγο κόσμο ήταν αδύνατο να δοθεί μια αξιόλογη πολιτική μάχη απέναντι σε μια σχετικά καλά οργανωμένη αστυνομία. Κανείς δεν θα έλεγε τίποτα αν η αστυνομία εμπόδιζε τη διαδήλωση ενός λαού, ενός χιμάρρου ας πούμε 100.000 ή έστω 50.000 ανθρώπων. Όμως αυτοί που θα έκαναν μια σύγκρουση με λίγες δυνάμεις μοιραία θα ήταν πραξικοπηματίες, γιατί θα έκαναν μια σύγκρουση που ούτε οργανωτικά, ούτε και πολιτικά, δεν θα έκφραζε τις διαθέσεις ενός λαού.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ

Οι φαιοκόκκινοι ήταν πραξικοπηματίες πριν ακόμα γίνουν προβοκάτορες μόνο επειδή κατέβηκαν να επιβάλουν με τη βία μια διαδήλωση απαγορευμένη από μια γενικά αποδεκτή κυβέρνηση, μια διαδήλωση περιφρονημένη από το λαό.

Γιατί ωστόσο λέμε ότι μια σύγκρουση με θύματα ίσως θα διέσωνε το ψευτοΚΚΕ; Το λέμε γιατί συμβαίνει μερικές φορές μια μειοψηφία να ταλαντεύει τις πλατιές μάζες όταν δείχνει ακραία αυτοθυσία και ηρωισμό, δηλαδή μια απελπισμένη πίστη σε ιδέες που δεν κυριαρχούν μέσα στην πλειοψηφία. Αυτό ισχύει τόσο για τα ανώριμα επαναστατικά όσο και για αντιδραστικά κινήματα. Όμως το ψευτοΚΚΕ δεν ήθελε να δώσει μια τέτοια μάχη. Γιατί το ψευτοΚΚΕ δεν είναι το μόνο φασιστικό κόμμα, αλλά το πιο μαζικό φασιστικό τμήμα ενός μετώπου που έχει κάνει εισοδισμό και έχει εξασφαλίσει ηγετικές θέσεις σε όλα τα πολιτικά κόμματα. Έτσι κατ' αρχήν αν το ψευτοΚΚΕ είχε πολλούς τραυματίες ή και νεκρούς στις 19 τότε η φιλορώσικη ηγεσία Σημίτη - Λαλιώτη θα ερχόταν σε τρομακτικά δύσκολη θέ-

ση. Έχουμε ξαναγράψει ότι η ρώσικη διπλωματία προτιμά σήμερα κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ παρά ΝΔ γιατί παρά τον έλεγχο των δύο ηγεσιών έχει πολύ περισσότερο διαβρώσει το πρώτο παρά τη δεύτερη. Αλλά υπάρχει και ένας βαθύτερος λόγος που κάνει το ψευτοΚΚΕ να μη θέλει να συγκρουστεί με την αστυνομία.

Η αστυνομία, όπως και ο στρατός είναι τα κατ' εξοχήν όργανα εξουσίας αλλά και αναρρίχησης στην εξουσία του απερχόμενου φασισμού. Από παλιά, όπως και οι ναζιστές της "Χρ. Αυγής", έτσι και το ψευτοΚΚΕ αποφεύγει σύγκρουση με την αστυνομία. Και οι αστυνομικοί δεν πρέπει να έχουν διαφορές αίματος με τον Περισσό και οι κνίτες διαφορές αίματος με την αστυνομία. Άλλωστε και στην πολιτική του προπαγάνδα μετά τις 19 του Νοέμβρη, το ψευτοΚΚΕ καταγγέλλει χίλιες φορές πιο επίμονα τους ανύπαρκτους πολιτικά "γνωστούς - άγνωστους" παρά την υπαρκτή και συγκεκριμένη αστυνομία που του απαγόρευσε την πορεία.

Αυτή η απόφαση του ψευτοΚΚΕ είχε ταυτόχρονη αντανάκλαση στην κυβέρνηση που αποφά-

σισε επίσης να μη συγκρουστεί αιματηρά με την διαδήλωση. Ο Χρυσοχοϊδης ανακοίνωσε ο ίδιος ότι οι αστυνομικές δυνάμεις που εμπόδισαν την ομάδα κρούσης του ψευτοΚΚΕ είχαν εντολή να είναι εντελώς άσπλες. (ΜΕΓΑ 19 Νοέμβρη). Επίσης ο Χρυσοχοϊδης ομολόγησε ότι οι αστυνομικές δυνάμεις διατάχθηκαν με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να εμποδίσουν τις φωτιές και τα σπασίματα, επειδή τάχα σε κάθε άλλη περίπτωση θα εγκλωβίζαν τους διαδηλωτές και θα υπήρχαν θύματα. Είναι σαφές ότι υπήρχε κοινό σχέδιο ψευτοΚΚΕ - Χρυσοχοϊδης και για να μην ανοίξει μύτη και για να καεί το κέντρο της Αθήνας.

Να λοιπόν γιατί το ψευτοΚΚΕ βρέθηκε σε αυτή την επαίσχυντη θέση το βράδυ στις 19 του Νοέμβρη και να γιατί για πρώτη φορά ξεχώρισε και "έλαμψε" σαν κόμμα της πολιτικής ανωμαλίας. Αντί για το μεγάλο κόμμα του λαού το ψευτοΚΚΕ προβάλλει πίσαν το πιο μεγάλο γκρουπούσκουλο.

ΣΕΡΓΚΕΪ ΚΟΒΑΛΙΟΦ: ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ

Η αντίδραση είναι ένας σπουδαίος δάσκαλος από την ανάποδη και πάντα όπου κυριαρχεί γεννάει και λαμπρούς δημοκράτες. Αυτό ισχύει και για τη Ρωσία σήμερα. Οι φαιοκόκκινοι έχουν αδράξει την εξουσία στα χέρια τους. Ακόμα και η "δημοκρατική" αντιπολίτευση που εκφράζει κύρια το κόμμα "Γιαμπλόκο" του Γ. Γιαβλίνσκι, και που το διατηρούν οι φαιοκόκκινοι σαν φόρο απέναντι στη Δύση για να την πείσουν ότι υπάρχει δημοκρατία, έδωσε την συγκατάθεση του για τη σφαγή της Τσετσενίας. Ακόμα και τώρα που συνεχίζεται η χιτλερικού τύπου γενοκτονία των Τσετσένων το μόνο σχέδιο που είχε να προτείνει το "Γιαμπλόκο" ήταν να σταματήσουν οι επιχειρήσεις του ρωσικού στρατού, να κηρυχτεί η Τσετσενία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να εκδώσει ο τσετσένος πρόεδρος Μασχάντοφ ένα τελεσίγραφο για αποφασιστικές κινήσεις ενάντια στους προβοκάτορες Μπασάγεφ και Χατάμπ.

Σε αντίθεση μ' αυτή την "δημοκρατική" φράζια στέκεται ο πάντα συνεπής ρώσος δημοκράτης Σεργκέι Κοβαλιόφ. Φίλος του Α. Ζαχάροφ δεν έχει σταματήσει από το 1994 να καταγγέλλει τις βαρβαρότητες του ρωσικού στρατού στην Τσετσενία. Ανεξάρτητος βουλευτής, είχε διοριστεί "προεδρικός αντιπρόσωπος για τα ανθρώπινα δικαιώματα" α-

πό τον Γέλτσιν και απολύθηκε εξαιτίας της αντίθεσης του και των στοιχείων που έφερε στη δημοσιότητα κατά τη διάρκεια της πρώτης ρωσικής εισβολής (1994-1996). Μιλώντας στο γαλλικό περιοδικό "Νουβέλ Ομπσερβατέρ" δηλώνει για το κλίμα που επικρατεί στη Μόσχα: "Όποιος μιλάει κατά του πολέμου χάνει ψήφους, αυτός που φωνάζει "Σφάζ-

τε τους" κερδίζει".

Είναι ένας από τους ελάχιστους που καταγγέλλουν τα ψέματα τού ρωσικού ιμπεριαλισμού:

"Ο Πούτιν ψεύδεται. Κι εμείς σαν βλάκες, ανεχόμαστε αυτό το ψέμα. Ο Πούτιν ξέρει πολύ καλά πως υπάρχουν εκατοντάδες θύματα μεταξύ των αμάχων, πως μια βόμβα έπεσε στις 21 Οκτωβρίου στην αγορά του Γκρόζνι και σκότωσε σχεδόν 200 ανθρώπους, ότι ο στρατός βομβαρδίζει τα νοσοκομεία και τους πρόσφυγες". Και συνεχίζει: "Είναι ένας πόλεμος ολικής καταστροφής που έχει στόχο την ανάκτηση εδάφους. Ο ρωσικός στρατός θέλει τη ρεβάνς του. Και η εξουσία του έδωσε λευκή επιταγή. Όταν ένας πυροβολισμός ρίχνεται από ένα χωριό, το χωριό πυρπολείται και οι κάτοικοι του εκτελούνται. Ο μόνος τρόπος για να κερδίσει ο ρωσικός στρατός αυτό τον πόλεμο είναι η γενοκτονία του τσετσένικου λαού".

Καταγγέλει την "απίστευτη χει-

ραγώγηση της κοινής γνώμης" για την Τσετσενία. Σ' ότι αφορά τη ρωσική προπαγάνδα που ρίχνει την ευθύνη στους Τσετσένους για τις βομβιστικές επιθέσεις στις ρωσικές πόλεις που έγιναν στα τέλη καλοκαιριού και στις αρχές του φθινοπώρου και σκότωσαν 300 άτομα λέει ο Κοβαλιόφ: "Εγώ δεν ξέρω ποιοι έβαλαν τις βόμβες αλλά ξέρω ποιοι τις εκμεταλλεύονται για να δικαιολογήσουν μια ωμή και αιματηρή καταπίεση στον Καύκασο. Δεν είναι οι Τσετσένοι, αλλά πολιτικές δυνάμεις στη Μόσχα".

Ο ρώσος δημοκράτης μιλώντας για τη ρωσική εισβολή και σαν αποτέλεσμα της καγκεμπίτικης προβοκάτσας με τις βόμβες, παραδέχεται ότι έχει δημιουργηθεί: "μια τρομερή συναίνεση κοινωνίας, πολιτικών και μέσων ενημέρωσης. Οι ελάχιστες φωνές που ζητούν σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου πνίγονται. Η κοινή γνώμη δεν θα αλλάξει παρά μόνον όταν φτάσουν τα πρώτα φέρετρα. Τότε θα πέσει και η

δημοτικότητα του Πούτιν".

Όσο για τη Δύση που με την εγκληματική σιωπή της για την Τσετσενία ποδοπατά τις παγκόσμιες αρχές που δήλωνε πως υπερασπίζεται στο Κόσσοβο, ο Κοβαλιόφ πιστεύει πως παίζει με τη Ρωσία "ένα πολύ επικίνδυνο παιχνίδι. Η Ρωσία δαλεάζεται όλο και περισσότερο από μια ισχυρή εξουσία και ζητεί ένα σιδερένιο χέρι", τονίζει. "Κι αυτό είναι πολύ επικίνδυνο" (Νέα, 24 Νοέμβρη).

Ο Κοβαλιόφ περιγράφει αυτές τις λίγες λέξεις πως η Δύση προετοιμάζει με την στάση της την άνοδο του νέου Χίτλερ στη Ρωσία και πως το έδαφος που θα τον γεννήσει είναι ήδη έτοιμο. Αυτή η διαπίστωση θα γίνεται όλο και πιο φανερή. Αν υπάρχει σήμερα κάτι από τον ηρωισμό και την επαναστατικότητα του ρωσικού προλεταριάτου του 1905 και του 1917 βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε μια χούφτα ανθρώπους σαν τον Κοβαλιόφ. Αυτοί εκπροσωπούν την αριστερά στη Ρωσία.

Η ΔΥΣΗ ΠΑΡΑΛΥΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

ράκ ήταν η πιο ενοχλητική. "Πρέπει, είπε, να δρομολογήσουμε μια αποκλιμάκωση, να σεβαστούμε τη συμφωνία για την μείωση των συμβατικών όπλων, να αναζητήσουμε πολιτική λύση με διάλογο. Ο ΟΑΣΕ πρέπει να μπορέσει να προσφέρει τη βοήθεια του. Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις πρέπει να έχουν ελεύθερη πρόσβαση προς όλα τα θύματα της σύγκρουσης μέσα σε συνθήκες εγγυημένης ασφάλειας.

Ας είμαστε ξεκάθαροι, οι συμφωνίες αξίζουν μόνο όταν γίνονται σεβαστές. Η Γαλλία θα αποφασίσει να υπογράψει τα κείμενα σε συνάρτηση των δεσμεύσεων που θα αναληφθούν εδώ."

Αυτά έγιναν το πρωί της Πέμπτης 18/11. Στην αρχή του απόγευματος ο Σιράκ και ο Βεντρίν δεν τα πήγαιναν καθόλου καλά. Οι εταίροι τους δεν συμφωνούσαν μαζί τους. Ο ρωσόφιλος Κλίντον απέφυγε να θίξει τον "φίλο Γέλτσιν" και οι υπόλοιποι φρόντισαν παρά την απαλή κριτική τους να μην εκτοξεύσουν την παραμικρή απειλή ενάντια στη Ρωσία, φοβούμενοι μη νευριάσει ο Γέλτσιν και εγκαταλείψει την αίθουσα.

Στις 4 το απόγευμα τα πράγματα χειροτέρεψαν. Ενώ ο γάλλος πρόεδρος Σιράκ και ο Γ. Σρέντερ είχαν ραντεβού με το Γέλτσιν για μια συζήτηση στην οποία στήριζαν πολλά, ο τελευταίος ήρθε για να τους πει ότι δεν είχε χρόνο και έπρεπε να γυρίσει στη Μόσχα για "να ασχοληθεί με την Τσετσενία" αλλά θα τους συναντούσε ευχαρίστως στο Παρίσι στις 21 Δεκεμβρη. Η συζήτηση έληξε σε 10 λεπτά και οι δυο ευρωπαίοι ηγέτες θα πρέπει να περιμένουν να επιλέξει ο

Γέλτσιν την κατάλληλη στιγμή για να μιλήσουν σοβαρά. Προτού φύγει γεμάτος σφρίγος ο ρώσος πρόεδρος έδωσε οδηγίες στον υπουργό εξωτερικών Ιβανόφ να περιληφθεί μια παράγραφος για την Τσετσενία στη λεγόμενη "τελική διακήρυξη της Ιστανμπούλ" διόλου ενοχλητική για τους Ρώσους.

Αυτή αναγνωρίζει στον ΟΑΣΕ να έχει ένα ρόλο στην αναζήτηση πολιτικής διευθέτησης και ο πρόεδρος της να πραγματοποιήσει επίσκεψη στην Τσετσενία σε μια μη καθορισμένη ημερομηνία.

Ποιο ρόλο θα έχει ο ΟΑΣΕ, πότε, που και πως θα επισκεφθεί ο πρόεδρος της την Τσετσενία, αυτό είναι κάτι που θα το καθορίσει η Ρωσία. Έτσι, η σύνοδος ολοκληρώθηκε την Παρασκευή χωρίς σκάνδαλα και έντονες συγκινήσεις.

Ο ρωσόφιλος Κλίντον ανέλαβε να διευκολύνει τη Ρωσία και να θέσει προς επικύρωση στη Γερουσία τη συμφωνία για τη μείωση των συμβατικών όπλων "μόνο μετά από τότε που οι ρωσικές δυνάμεις θα μειωθούν ως την οροφή που προβλέπεται στη συμφωνία" δηλ αφού οι Ρώσοι τελειώσουν τη βρώμικη δουλειά στην Τσετσενία. Αλλά και πριν τη σύνοδο του ΟΑΣΕ ο σύμβουλος εθνικής ασφάλειας του Κλίντον, ο επίσης ρωσόφιλος Σάντι Μπέργκερ, με δηλώσεις του στην "Ουάσιγκτον Πόστ" δήλωνε: "Η κυβέρνηση αναγνωρίζει το δικαίωμα της Ρωσίας να πολεμήσει τους τρομοκράτες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι ύποπτοι για βομβιστικές επιθέσεις Τσετσένοι, ωστόσο είναι σαφές ότι οι βομβαρδισμοί στην Τσετσενία προκαλούν πολλά θύματα μεταξύ των άμαχων πολιτών. Η ρωσική πολιτική είναι, κατά την άποψη μας αδιέξοδη. Η Μόσχα χρειάζεται να βρει τους κατάλληλους συνομιλητές" (Εξουσία, 18/11). Σ' αυτή τη γραμ-

μή κινείται ολόκληρη η αμερικάνικη αστική τάξη. Η αμερικάνικη Βουλή των Αντιπροσώπων, την ίδια στιγμή, καλούσε τα δύο μέρη, δηλ το θύτη και το θύμα, να προσέλθουν σε διάλογο. Διάλογο που ο τσετσένος πρόεδρος Μασχάντοφ, έχει ζητήσει από την αρχή και έχουν αρνηθεί οι Ρώσοι.

Φυσικά μετά από τις παραπάνω εξελίξεις ο φαιοκόκκινος πρόην πρωθυπουργός της Ρωσίας Γ. Πριμακόφ δήλωσε ότι προκειται "για μεγάλη διπλωματική επιτυχία στη σύνοδο του ΟΑΣΕ".

Την ίδια ώρα που ο ρωσικός στρατός περισφίγγει τον κλοιό του γύρω από το Γκρόζνι η Δύση στρώνει το χαλί της στη χιτλερική Ρωσία και βάφει τα χέρια της με το αίμα των Τσετσένων.

Στη χώρα μας βέβαια όλοι οι φαιοκόκκινοι συμπαράτασσονται με τη Ρωσία. Εκείνο που αξίζει να τονισθεί είναι η στάση του πιο βρώμικου ρωσικού κόμματος του Συνασπισμού. Σε ανακοίνωση της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΝ υπογραμμίζεται: "Ο ΣΥΝ υποστηρίζει τον ΟΑΣΕ και αγωνίζεται για την αναβαθμίση του και ταυτόχρονα εκφράζει την αντίθεση του στη διεύρυνση και το νέ ρόλο του ΝΑΤΟ, τασσόμενος υπέρ της κατάργησής του...". Παρακάτω τονίζεται ότι: "ένα πανευρωπαϊκό σύστημα ασφάλειας δεν μπορεί να οικοδομηθεί με τον αποκλεισμό της Ρωσίας και πολύ περισσότερο εναντίον της", ενώ όπως λέει η ενίσχυση και η αναβάθμιση του ΟΑΣΕ "θα υπηρετήσει μια πορεία ενοποίησης της Ευρώπης με πανευρωπαϊκό ορίζοντα, όχι ο ευρωατλαντισμός των σημερινών ηγεσιών της ΕΕ και της ελληνικής κυβέρνησης" (Αυγή, 19 Νοέμβρη). Πρόκειται για μια ανακοίνωση για την σύνοδο του ΟΑΣΕ. Υπεράσπιση της Ρωσίας, αντιδυτικισμός, λέξη για την Τσετσενία.

